

Kunngerðablaðið A

2009 Hefti 15

ISSN 0907-905X

Nr. 72

25. mai 2009

Løgtingslóg um at broyta ársroknskaparlógina

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í anordning nr. 1355 frá 9. desember 2007 om ikrafttræden for Færøerne af årsregnskabsloven, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 4, stk. 1, nr. 1 og 2 verður orðað soleiðis:
 - „1) Ein fíggjarjavna upp á 7 mió. kr.,
 - 2) ein nettoumsetning upp á 14 mió. kr. og“.
- 2) § 7, stk. 2, nr. 1, litra a og b, verður orðað soleiðis:
 - „a) Ein fíggjarjavna upp á 36 mió. kr.,
 - b) ein nettoumsetning upp á 72 mió. kr. og“.
- 3) § 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b, verður orðað soleiðis:
 - „a) Ein fíggjarjavna upp á 143 mió. kr.,
 - b) ein nettoumsetning upp á 286 mió. kr. og“.
- 4) § 9, stk. 1, nr. 2, verður orðað soleiðis:
 - „2) hvørt ársroknskapurin og ein møguligur samtaksroknskapur gevur eina rættvísandi mynd av ognum og skyldum, fíggjarstøðu og úrslitinum hjá virkinum og samtakinum“.
- 5) Í § 9 verður aftaná stk.1 sett:

„Stk. 2. Í leiðsluátekningini fyri virkir, sum hava virðisbrøv, ið eru upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi, og

fyri almenn partafeløg, skal leiðslan váttá, hvørt leiðslufrágreiðingin inniheldur eina rættvísandi frágreiðing um gongdina í virkinum, og, um ein samtaksroknskapur verður gjørdur, virksemi og fíggjarviðurskifti samtaksins, ársúrslit og virkisins fíggjarstøðu og fíggjarstøðan sum heild hjá teimum virkjum, sum eru umfatað av samtaksroknskapinum. Leiðslan skal eisini váttá, hvørt leiðslufrágreiðingin inniheldur eina lýsing av mest viðkomandi váðunum og óvissufaktorunum, sum virkið, og, um ein samtaksroknskapur er gjørdur, samtakið stendur fyri. Í leiðsluátekningini fyri hesi virkir, skal navn og starv í sambandi við virkið fyri hvønn einstakan av limunum í teimum ábyrgdarhavandi nevndunum og stjórnunum tilskilast.

Stk. 3. Ásetingin í stk. 2 er ikki galdandi fyri virkir, ið einans geva út skuldarinstrument, sum eru upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi, hvørs áljóðandi virði pr. eind er minst 50.000 evrur, ella hvør áljóðandi virði pr. eind á útgávudegnum svarar til minst 50.000 evrur, tá skuldarinstrumentið er givið út í einum øðrum gjaldoyra enn evru.“

Stk. 2 og 3 verða eftir hetta stk. 4 og 5.

- 6) Í § 9, stk. 2, ið verður til stk. 4, og § 10 a verður „ársrapporten“ broytt til: „ársroknskapurin“.
- 7) Í § 9, stk. 3, ið verður til stk. 5, og í § 14, stk. 1, 1. pkt, verður „et retvisende billede“ broytt til: „eina rættvísandi frágreiðing“.

- 8) § 11, stk. 1, verður orðað soleiðis:
„Ársrokskapurinn og ein mögulegur samtaksrokskapur skulu geva eina rættvísandi mynd av ognum og skyldum hjá virkinum og samtakinum, fíggarstöðu umframt úrslitinum. Leiðslufrágreiðingin skal innihalda eina rættvísandi frágreiðing um tey viðurskifti, sum frágreiðingin umrøður“.
- 9) Í § 11, stk. 2, verður „ársrapporten“ broytt til: „ársrokskapinum, ávikavist samtaksrokskapinum“.
- 10) Í § 11, stk. 3, 1. pkt., verður eftir „stk. 1,“ sett: „1. pkt.“
- 11) § 12, stk. 1, verður orðað soleiðis:
„Fyri at ársrokskapurinn og samtaksrokskapurinn kunnu geva eina rættvísandi mynd, og fyri at leiðslufrágreiðingin kann innihalda eina rættvísandi frágreiðing, sbr. § 11, skulu reglurnar í stk. 2 og 3 verða loknar“.
- 12) Í § 18, stk. 1, 1. pkt., verður „jf. dog stk. 2,“ strikað og § 18, stk. 2 verður strikað.
- 14) § 38, stk. 5, verður strikað.
- 15) Í § 43 a, stk. 5, 1. pkt., verður „regnskabsårets« broytt til: „tann samlaða“.
- 17) § 43 a, stk. 5, 2. og 3. pkt., verða strikað.
- 18) Í § 52, stk. 2, verður „ársrapporten“ broytt í tveimum stöðum til „ársrokskapurinn“.
- 19) Í § 53, stk. 2, nr. 1, verður aftaná litra a sett:
„b) Fyri íløguaaktiv og biologisk aktiv, ið verða mátað til dagsvirði sambært § 38, skulu fyritreytirnar fyri valda rokniháttin upplýsast“.
Litra b og c verða hereftir til litra c og d.
- 20) § 68 verður strikað.
- 21) § 78, stk. 1, 2. pkt., og 102, stk. 1, 2. pkt., verða orðað soleiðis:
„Tá ein ársrokskapur og ein mögulegur samtaksrokskapur eru grannskoðaður, er grannskoðanarátæknin ein partur av ársfrásøgnini, sí. § 135, stk. 1, og 5“.
- 22) Í § 83, 1. pkt., verður „Virksomheden“ broytt til „Stór virkir“.
- 23) Yvirskriftin til § 94 verður orðað soleiðis:
„Eventualskyldur v.m.“
- 24) Aftaná § 94, áðrenn yvirskriftin „Resultatopgørelsen“ verður sett:
„§ 94 a. Virki skal upplýsa um tiltøk, ið ikki eru innroknað í fíggarjavnan, heriuppi nýtslu av virkjum ella virksemin til eitt serligt fíggarligt, lögfrøðiligt, skatta- ella roknskaparligt endamál, um so er, at upplýsing hesum viðvíkjani er neyðug fyri metingina av fíggarligu stöðuni hjá virkinum.“
- Stk. 2. Upplýsingarnar sambært stk. 1 skulu lýsa slagið og handilsliga endamálið við tiltøkunum. Stór virkir skulu eisini upplýsa um teir váðar og fyrimunir, ið eru knýttir at tiltøkum, og fíggarligu ávirkanina av hesum“.
- 25) § 96, stk. 2, 2. pkt., verður orðað soleiðis:
„Upplýsingin skal útgreinast í samsýning fyri lógarkravda grannskoðan av ársrokskapinum, samsýning fyri aðrar vátanaruppgávur við trygd, samsýning fyri skattaráðgeving og samsýning fyri aðrar tænastur“.
- 26) Í § 96 verður sum stk. 3, sett:
„Stk. 3. Eitt virki kann lata vera við at lata upplýsingarnar sambært stk. 2, um so er, at roknskapurinn hjá virkinum við fullari konsolidering er partur av einum samtaksrokskapi, har sum upplýsingin verður givin fyri samtakið sum heild, og samtaksrokskapurinn er gjørdur av einum móðurfelag, ið hoyrir undir føroyska lóggávu ella lóggávuna í einum ES/EBS-landi“.
- 27) § 98 a, verður orðað soleiðis:
„§ 98 a. Virkið skal geva upp miðaltalið á starvsfólki í roknskaparárinum.“
Stk. 2. Starvsfólkaútreiðslurnar hjá virkinum skulu útgreinast í lönir, eftirlönir og aðrar útreiðslur til sosiala trygging, uttan so, at hetta greitt sæst á úrslitauppgerðini.
Stk. 3. Samsvarandi upplýsingar og upphæddir, sbr. stk. 1 og 2, fyri undanfarna roknskaparár skulu nevnast“.
- 28) § 98 c, stk. 1 og 2, verða strikað, og í staðin verður sett:
„Virkið skal upplýsa um transaktiónir við nærstandandi partar, sbr. stk. 2, um so er, at transaksjónirnar ikki eru gjørdar eftir vanligum marknaðartreytum. Upplýsingarnar skulu umfata upphæddina fyri tílfakar transaksjónir, slagið av tilknýtinum til nærstandandi partin og aðrar upplýsingar, sum eru neyðugar fyri at skilja fíggarligu stöðuna hjá virkinum.“
Stk. 2. Nærstandandi partar vera allýstir sbr. pkt. 2 í samsvari við allýsingina í altjóða roknskaparstandardinum IAS 24, soleiðis sum hesin er samtyktur av Kommisjónini í samsvari við fyriskipanina hjá Evropatinginum og Ráðnum, um nýtslu av altjóða roknskaparstandardunum, og broytingum í allýsingini, sum er viðtikið av Kommisjónini í samsvari við nevndu fyriskipan. Landsstýrismaðurin kann seta reglurnar í IAS 24 viðvíkjandi allýsing av nærstandandi í gildi

við kunngerð við tilvísing til heiti, nummar og dagfesting fyri, nær tær eru undirritaðar av skikkaðum myndugleikum.

Stk. 3. Tær upplýsingar, sum eru nevndar í stk. 1 nýtast ikki at vera latnar, um transaktiónirnar eru farnar fram ímillum virkið og eitt ella fleiri av teimum dótturvirkjum, sum virkið einsamalt eigur.

Stk. 4. Upplýsingar um einstakar transaktiónir sambært stk. 1 kunnu bólkast eftir teirra eyðkennum, uttan so, at serligir upplýsingar eru neyðugir fyri at skilja avleiðingarnar, av transaksjónum við nærstandandi pørtum, fyri figgjarstøðuna hjá virkinum.“

Stk. 3 verður eftir hetta til stk. 5.

- 29) Í § 102, stk. 1, 1. pkt., dettur „jf. stk. 3“ burtur.
- 30) Í § 102, stk. 1, 3. pkt., verður „§§ 79-101“ broytt til: „§§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101“ og í 4.-6. pkt. verður „§§ 79-101“ í fyra førum broytt til: „§§ 79-95, §96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101“.
- 31) § 102, stk. 3 og 4, verður strikað.
- 32) í § 107 a, stk. 1, 1. pkt., dettur „børsnoteret“, burtur, og í stk. 1, 1. pkt., og stk. 1, nr. 1, litra b, verður „optaget til notering eller handel på en fondsbørs, en autoriseret markedsplads eller et tilsvarende reguleret marked“ broytt til: „upp-tikið til handil á einum reguleraðum marknaði“.
- 33) Aftaná § 107 a, áðrenn yvirskriftina „Særlige regler for statslige aktieselskaber“, verður sum 107 b sett:
- „§ 107 b.** Eitt virki, sum hevur virðisbrøv upp-tikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi, skal hava eina frágreiðing við um virkisleiðslu, ið umfatar:
- 1) Upplýsingar um, hvørt virkið er umfatað av einum kodeksi fyri virkisleiðslu, og í so føri, við ávísingum til tað kodeks virkið er umfatað av.
 - 2) Tilskilan av, hvar tað kodeks, sum er nevnt í nr.1, er atkomuligt fyri almenninginum.
 - 3) Tilskilan av, hvørjum pørtum av kodeksinum, ið er nevnt í nr. 1, virkið ger frávik frá, og hví felagið hevur gjørt av at gera frávik frá pørtum av kodeksinum.
 - 4) Tilskilan av orsökunum til, at virkið ikki nýtur kodeksið, sum er nevnt í nr. 1, um so er, at virkið hevur gjørt av ikki at nýta kodeks-ið.
 - 5) Tilvísingar av øðrum móguligum kodeksum fyri virkisleiðslu, sum virkið hevur gjørt av at nýta sum ískoyti til ella í staðin fyri tað kodeks, sum er nevnt í nr. 1, ella sum virkið av fríum vilja nýtur, við tilskilan av somu upplýsingum, sum í nr. 2 og 3.

6) Lýsingin av høvuðspørtunum í innaru eftirlits- og váðastýrisskipanunum í sambandi við tilgongdina viðvíkjandi latan av roknskapinum.

7) Lýsing av samansetingini á nevndunum og stjórnunum í virkinum, tess nevndir og funktiónirnar hjá hesum.

Stk. 2. Eitt virki, sum er umfatað av stk. 1, og sum einans hevur onnur virðisbrøv enn partabrøv upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EØS-landi, kann lata vera við at lata teir í stk. 1, nr. 1-5 og 7, nevndu upplýsingarnar, uttan so, at viðkomandi virki hevur partabrøv upptikin til handil í einum multilateralum handelsfaciliteti í einum ES/EØS-landi. 1. pkt. er ikki galdandi fyri almenn partafeløg.

Stk. 3. Frágreiðingin sambært stk. 1, skal latast saman við upplýsingunum í leiðslufrágreiðingini, ið eru nevndar í § 107, sí tó stk. 4.

Stk. 4. Skráseting Føroya kann gera av, at frágreiðingin sambært stk. 1 ikki skal takast við í leiðslufrágreiðingina, um leiðslufrágreiðingin hevur eina tilvísing til heimasíðuna hjá virkinum, har frágreiðingin er almannakunngjørd. Landsstýrismaðurin ásetur nærri reglur hesum viðvíkjandi, m.a. viðvíkjandi dagføringina av teimum upplýsingum, sum verða almannakunngjörðar á heimasíðuni.

§ 107 c. Almenn partafeløg, t.e. partafeløg, ið eru fevnd av reglum, settum sbt. § 2 a í partafelagslógini, og sum ikki hava virðisbrøv, ið eru upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi, skulu hava eina frágreiðing við um virkisleiðslu, ið umfatar:

- 1) Upplýsingar um, hvørt virkið nýtur eitt kodeks fyri virkisleiðslu, ella í noktandi føri, hvussu støða virkisins annars er til góða virkisleiðslu.
- 2) Tilskilan av, hvar tað kodeksið, sum er nevnt í nr. 1, er atkomuligt fyri almenninginum.
- 3) Tilskilan av, hvørjum pørtum av kodeksinum, ið er nevnt í nr. 1, virkið ger frávik frá og hví, um so er, at felagið hevur gjørt av at gera frávik frá pørtum av kodeksinum.
- 4) Tilvísingar av øðrum móguligum kodeksum fyri virkisleiðslu, sum virkið hevur gjørt av at nýta sum ískoyti fyri tað kodeks, sum er nevnt í nr. 1, ella sum virkið av fríum vilja nýtur, við tilskilan av somu upplýsingum, sum í nr. 2 og 3.

Stk. 2. § 107 b, stk. 1, nr. 6 og 7 eru samsvarandi galdandi fyri almenn partafeløg, sum ikki hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi. Harumframt er § 107 b, stk. 4 eisini galdandi fyri hesi virkir.

Stk. 3. Um tað almenna partafelagið er eitt dótturvirki, sum ikki hevur virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleraðum marknaði í einum

- ES/EBS-landi, kann virkið lata vera við at lata upplýsingarnar, sum eru nevndir í stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.“
- 34) Í § 108 verður „selskaber, hvis aktier eller obligationer er optaget til notering på en fondsbørs“ broytt til „virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EBS-landi“.
- 35) Í § 109 stk. 2, 1. pkt., verður „(statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder)“ strikað.
- 36) Í § 109, stk. 2, 2. pkt., verður „modervirksomheder, der er børsnoterede virksomheder“ broytt til: „móðurfeløg, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EBS-landi“.
- 37) § 110, stk. 1, nr. 1 og 2, verður orðað soleiðis:
 „1) Ein figgjarjavna upp á 36 mió. kr.,
 2) ein nettoumsetning upp á 72 mió. kr. og.“
- 39) § 126, stk. 1, nr. 1 og 2, verður orðað soleiðis:
 „1) Upplýsingar um eventualskyldur v.m., sí §§ 64, 94 og 94 a,
 2) upplýsingar um nærstandandi partar v.m., sí § 71, § 98 a og 98 c, stk. 1, 2 og 4.“
- 40) § 128, stk. 2, verður strikað, og ístaðin verður sett:
 „Stk. 2. Ásetingarnar um leiðslufrágreiðingar, sí 99-101, eru samsvarandi galdandi, sí tó stk. 4. Um móðurfelagið er umfata av reglunum í roknskaparflokki D, eru § 107, § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, samsvarandi galdandi fyri samtaksroknskapin, sí tó stk. 4. Upplýsingarnir sambært § 99, stk. 1, nr. 11 nýtast ikki at verða tiknir við.
 Stk. 3. Fyrstu ferð eitt móðurfelag, ið ikki hevur latið inn samtaksroknskap sambært §§ 110-112, letur inn samtaksroknskap, kann virkið uttan mun til ásetingarnar í § 101, stk. 1, nr. 2, lata vera við at vísa samanberingartøl frá undanfarnu 2-4 roknskaparárunum“.
 Stk. 3. verður hereftir til stk. 4.
- 41) Í § 128, stk. 3, sum verður stk. 4, verður sett inn sum 2. og 3. pkt.:
 „Upplýsingarnir fyri móðurfeløg eftir § 107 b og fyri samtøk eftir § 107 b, stk. 1, nr. 6, skulu latast samla. 1 pkt. verður nýtt samsvarandi uppá almenn partafeløg, sbr. §107 c.“
- 42) Yvirskriftin til part VII verður orðað soleiðis:
„Ársfrásagnir fyri part av árinum fyri almenn partafeløg og virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EØS-landi“
- 43) Yvirskriftin til kapittul 16 a verður orðað soleiðis:
 „Tilvnan av ársfrásagnum fyri part avárinum fyri virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EBS-landi“.
- 44) Í § 134 a, stk. 1, 1. pkt., verður „børsnoterede virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D;“ broytt til: „virkir, ið eru umfatað av roknskaparflokki D, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EBS-landi;“.
- 45) § 134 a, stk. 2, verður orðað soleiðis:
 „Stk. 2. Harumframt kunnu ásetingar ásetast um ársfrásagnum fyri part avárinum, sum verða gjørðar av virkjum, ið eru umfatað av roknskaparflokki A, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði í einum ES/EBS-landi“.
- 46) Í § 134 a, stk. 3, verður „der er optaget til notering eller handel på en fondsbørs, en autoriseret markedsplads eller tilsvarende regulerede markeder“ broytt til: „sum eru upptikin til handil á einum reguleaðum marknaði“.
- 47) § 135, stk. 1, 1. pkt., verður orðað soleiðis:
 „Eitt virki, ið hevur skyldu til at gera eina ársfrásøgn sambært reglunum fyri roknskaparflokk B, C ella D, skal lata sín ársroknskap og ein møguligan samtaksroknskap til grannskoðan av einum ella fleiri grannskoðarum, sbr. tó 2. pkt.“
- 48) Í § 135, stk. 1, 2. pkt., verður „årsrapporten“ broytt til: „ársroknskapin“.
- 49) Í § 135, stk. 2 og í tveimum stöðum í § 164, stk. 2, 1. pkt., verður „årsrapporten“ broytt til: „ársroknskapin“.
- 50) § 135, stk. 5, 1. pkt., verður strikað og í staðin verður sett:
 „Grannskoðaraskyldan sambært § 1, 1 pkt., umfatar ikki leiðslufrágreiðingar og ískoymisfrágreiðingar, sum eru partar av ársfrásøgnini, sbr. § 2, stk. 1 og 2. Grannskoðarin skal tó geva eina vátan um, hvørt upplýsingarnar í leiðslufrágreiðingina eru í samsvar við ársroknskapin og ein møguligan samtaksroknskap“.
- 51) Í § 135, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, 2. pkt. verður „årsrapport“ broytt til: „ársroknskap“, og í stk. 6, 3. pkt. verður „årsrapporter“ broytt til: „ársroknskapir“.
- 52) § 135 a, stk. 1, verður orðað soleiðis:
 „Einans løggildir ella skrásettir grannskoðarar

- kunnu grannskoða ársroknskapir og samtaksroknskapir, sum eru fevndir av grannskoðaraskylduni í § 135, stk. 1, 1. pkt., og geva eitt ummæli av leiðslufrágreiðingini, sbr. § 135, stk. 5, 2. pkt. Ásetingin í 1. pkt. verður nýtt samsvarandi um eitt virki, sum er undantikið grannskoðaraskyldu eftir § 135, stk. 1, 2. pkt., ger av at lata sín ársroknskap grannskoða, ella ger av at lata ein grannskoðara gera eitt annað arbeiði, sum hevur við sær, at hann gevur eitt úttalilsli til ársfrásøgnina“.
- 53) § 137, stk. 1-3, verður orðað soleiðis:
„Virkir, sum ikki hava skyldu til at nýta altjóða roknskaparstandardarnar, sbr. fyriskipanina hjá Evropatinginum og Ráðnum um nýtslu av altjóða roknskaparstandardunum, sbr. skjal 4 til anordning nr. 1355 frá 9. desember 2007 om ikrafttræden for Færøerne af årsregnskabsloven, kunnu frítt velja at gera ársroknskap ella samtaksroknskap eftir teimum nevndu standardunum, sbr. tó stk. 2.
Stk. 2. Virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum regleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi, og sum einans gera ársroknskap, hava tó skyldu til at nýta teir standardir, sum eru nevndir í stk. 1 í sambandi við ársroknskapin.
Stk. 3. Virkir, sum sambært stk. 1 ella 2 fylgja teimum standardum, sum eru nevndir í stk. 1, skulu fylgja øllum teimum góðkendur standardunum. Í teimum førum, har sum henda lógin regulerar somu viðurskiftir sum standardarnir, skulu virkini nýta hesar standardir, heldur enn ásetingarnar í lógini“.
- 54) Í § 138, stk. 2, 1. pkt., verður „og 5“, sett inn aftaná „135, stk. 1“.
- 55) § 141, stk. 2, 3. pkt., verður orðað soleiðis:
„Ársroknskapir og møguligir samtaksroknskapir, sum eru við í teimum ársfrásagnum, sum er nevndar í 1. pkt., og byrjanarjavni, sum er nevndur í 2. pkt. skulu verða grannskoðað, um virkið er grannskoðaraskyldugt, sbr. § 135, stk. 1, 1. pkt.“
- 56) Í § 141, stk. 2, 4. pkt., verður „§ 9, stk. 2,“ broytt til: „§ 9, stk. 4,“
- 57) Yvirskriftin til § 148 a verður orðað soleiðis:
„Innsending av ársfrásagnum fyri virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum regleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi“.
- 58) Í § 148 a, 1. pkt., verður „børsnoterede virksomheders halvårsrapporter« broytt til: „halvársfrásagnir fyri virkir, sum hava virðisbrøv upptikin til handil á einum regleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi,“.
- 59) Í § 156, stk. 3, 1. pkt., verður „børsnoteret virksomhed“ broytt til: „virki, sum hevur virðisbrøv upptikin til handil á einum regleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi,“.
- 60) Í § 164, stk. 1, 1. pkt., verður „137, stk. 1 og 3,“ broytt til: „§ 137, stk. 2 og 3,“.
- 61) Í § 164, stk. 1, 2. pkt., verður „§ 137, stk. 2,“ broytt til: „§ 137, stk. 1,“.
- 62) Í fylgiskjali 1, A, verður nr. 4 strikað.
Nr. 5-7 verða eftir hetta til nr. 4-6.
- 63) Í fylgiskjali 2, 1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D), PASSIVER, EGENKAPITAL, IV. Andre reserver, verða nr. 3 og 4 strikað.
Nr. 5-7 verður eftir hetta til nr. 3-5.
- 64) Í fylgiskjali 2, 2. Skema for balance i beretningsform (regnskabsklasse B, C og D), EGENKAPITAL, IV. Andre reserver, verða nr. 3 og 4 strikað.
Nr. 5-7 verður eftir hetta til nr. 3-5.

§ 2

Stk. 1. Lógin fær gildi tann 1. januar 2010 og hevur virknað fyri roknskaparár, sum byrja 1. januar 2010 ella seinni.

Stk. 2. Hóast stk. 1 kunnu virkir, tá ársfrásøgn verður gjørd nýta ásetingarnar í hesi lógini fyri roknskaparár, sum eru byrjað áðrenn 1. januar 2010, undantikið broytingarnar í § 1, nr. 21, 47-52, 54 og 55.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

**Løgtingslóg
um
at hækka partapeningin í P/F Fiskaaling**

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1. Landsstýrismanninum verður heimilað at hækka partapeningin í P/F Fiskaaling, við fæi, sum er í Endurgjaldsgrunni Alivinnunnar í sambandi við avtøku av grunninum.

Stk. 2. Innskot av partapeningi er treytað av, at virksemini fellur innan fyri hesi endamáli:

- 1) at granska, menna og ráðgeva innan aling av vatnlivandi djórum og plantum og innan biotøkni,
- 2) at reka vinnuligt virksemini innan hetta virksemissøki
- 3) og annað starv í hesum sambandi.

Stk. 3. Innskot av partapeningi er eisini treytað av, at tað ikki er loyvt:

- 1) at avhenda partabrøv,
- 2) øðrum enn landinum við nýtekning av partapeningi at tekna partapening í felagnum, ella
- 3) felagnum at luttaka í fusjón, klovnungi ella aðrari yvirtøku av virki, sum hevur við sær, at onnur enn landið gerast eigarar av partabrøvum í felagnum.

§ 2. Landsstýrismanninum verður heimilað av árligu játtanini á fíggarlógini at veita studning til hesi endamáli: Gransking, menning og ráðgeving innan aling av vatnlivandi djórum og plantum og innan biotøkni.

Stk. 2. Studningur verður veittur til P/F Fiskaaling og skal afturgjaldast landskassanum, um hann ikki verður nýttur til tey í stk. 1 nevndu endamáli. Inntøkur hjá P/F Fiskaaling, herundir inntøkur, ið eru beinleiðis avleiddar av stuðlinum, skulu tó ikki gjaldast landskassanum.

Stk. 3. Landsstýrismanninum verður heimilað í sáttmála at áseta nærri reglur og treytir fyri studningsveitingunum.

§ 3. Henda løgtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Stk. 2. Samstundis fer úr gildi løgtingslóg nr. 69 frá 2. mai 2003 um at hækka partapeningin í og at veita stuðul til P/F Fiskaaling.

Stk. 3. Tá fæið í Endurgjaldsgrunni Alivinnunnar er flutt til P/F Fiskaaling, verður løgtingslóg nr. 87 frá 28. mai 1996 um endurgjaldsgrunn til alivinnuna sett úr gildi við kunngerð frá landsstýrismanninum.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
lögmaður

Løgtingslóg um elektroniska undirskrift

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

Kapittul 1 Endamál og øki

§ 1. Endamálið við lógini er at fremja tryggja og virkna nýtslu av elektroniskum samskipti, og verður hetta gjørt við at seta krøv til ávísar elektroniskar undirskriftir og til lykلاميðstöðir, sum geva út prógv til elektroniskar undirskriftir.

§ 2. Lógin fevnir um lykلاميðstöðir etableraðar í Føroyum, og sum geva út skikkað prógv til almenningin, sbr. tó §§ 3, 13, 24 og 25.

Stk. 2. Lógin fevnir eisini um eftirkanningar, hvørt framleiðsluskipanir fyri elektroniskar undirskriftir lúka krøvini til tryggja framleiðsluskipanir fyri elektroniskar undirskriftir.

Útlenskar lykلاميðstöðir

§ 3. Ein lykلاميðstöð etablerað í einum ES-landi, ella einum landi, sum hevur gjørt avtalu við ES, sum tryggja, at landið lýkur krøvini í fyriskipan 1999/93/EF um felagsskapsrammu fyri elektroniskar undirskriftir (skjal 1), kann geva út skikkað prógv, sbr. § 5, til almenningin í Føroyum, um lykلاميðstöðin lýkur krøvini til útgávu av skikkaðum prógvum í viðkomandi landi, og um ein sínámillum avtala er gjörd millum Føroyar og ES, ella millum Føroyar og landið, har lykلاميðstöðin er etablerað.

Kapittul 2 Orðlýsingar

§ 4. Í hesi lóg merkir:

- 1) *Elektronisk undirskrift*: Dátur í elektroniskum sniði, ið fylgja, ella eru logiskt sambundnar við øðrum elektroniskum dátum, og sum verða nýttar til at staðfesta, at hesar seinast nevndu dátur stava frá tí persóni, sum er tilskilaður sum undirskrivari.
- 2) *Framkomín elektronisk undirskrift*: Ein elektronisk undirskrift sum:
 - a) er eintýðugt knýtt at tí, sum skrivar undir,
 - b) ger tað møguligt at eyðmerkja tann, sum skrivar undir,
 - c) er gjörd við miðlum, sum einans tann, ið skrivar undir, hevur ræði á, og
 - d) er knýtt at teimum dátum, undirskriftin viðvíkur, á slíkan hátt, at ein og hvør seinni broyting av hesum dátum kann verða avdúkað.

- 3) *Undirskrivari*: Ein likamligur persónur, sum ræður yvir eini framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir, og sum virkar egna vegna ella vegna annan likamligan ella lögfrøðiligan persón.
- 4) *Undirskriftardátur*: Eindømis dáta, t.d. kotur ella privatir bronglanarlykil, ið verða nýtt til at gera eina elektroniska undirskrift.
- 5) *Framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir*: Skipan grundað á ritbúnað ella tólbúnað, sum við viðgerð av undirskriftardátum verður nýtt til at framleiða elektroniska undirskrift.
- 6) *Ásanningardátur*: Eindømis dáta, t.d. sum kotur ella almennir bronglanarlyklar, ið verða nýtt til at sanna eina elektroniska undirskrift.
- 7) *Ásanningarskipan*: Skipan, grundað á ritbúnað ella tólbúnað, sum við viðgerð av ásanningardátum verður nýtt til at sanna eina elektroniska undirskrift.
- 8) *Prógv*: Ein elektronisk vátan, sum knýtir ávísar ásanningardátur at undirskrivaranum, og vátar samleikan hjá hesum persóni.
- 9) *Lykلاميðstöð*: Likamligur ella lögfrøðiligur persónur, ið gevur út prógv.

Kapittul 3 Skikkað prógv

§ 5. Heitið „Skikkað prógv“ ella onnur heiti, sum kunnu geva ta fatan, at talan er um skikkað prógv, kunnu bara verða nýtt um prógv, sum lúka ásetingarnar í stk. 2 og 3, og sum verða útgivin av eini lykلاميðstöð, ið lýkur ásetingarnar í kapittul 4, ella reglur ásettar við heimild í hesum ásetingum, sbr. tó § 3.

Stk. 2. Eitt skikkað prógv skal innihalda:

- 1) Tilskilan um, at prógvið er útgivið sum eitt skikkað prógv.
- 2) Navn og heimstað hjá lykلاميðstöð.
- 3) Navn á undirskrivara ella dulnevni, sum skal vera tilskilað sum slíkt.
- 4) Møguliga neyvari upplýsingar um undirskrivaran, í tann mun tað er neyðugt fyri nýtsluna av próvnum, undir hesum upplýsingar, ið tryggja eintýðuga eyðmerking av tí, sum undirskrivar.
- 5) Ásetingar um tíðarskeið, sum prógvið hevur gildi.
- 6) Týðiliga tilskilan um møguligar avmarkingar av nýtsluøkinum (endamálsavmarkingar).
- 7) Týðiliga tilskilan um møguligar avmarkingar av handilsupphæddunum, sum prógvið kann nýtast til (upphæddaravmarkingar).
- 8) Samleikakotan hjá próvnum.

9) Ásanningardátur, sum samsvara við undirskriftardáturnar, ið undirskrivarin ráddi yvir, tá prógvið varð útgivið.

Stk. 3. Eitt skikkað prógv skal vera undirskrivað við framkomnu elektronisku undirskriftini hjá lykلاميðstøðini.

Kapittul 4 Krøv til virkseimið hjá eini lykلاميðstøð

§ 6. Ein lykلاميðstøð skal gera tær atgerðir, ið eru neyðugar fyri at hava eitt trygt, álftandi og vælvirkandi útboð av skikkaðum prógvum. Lykلاميðstøðin skal í tí sambandi:

- 1) nýta fullgóðar fyrisitingarligar og leiðsluligar mannagongdir, ið lúka viðurkendar standardir,
- 2) hava fólk í starvi við neyðugum serkunnleika, royndum og førleika, undir hesum starvsfólk við neyðugum serkunnleika innan elektroniska undirskriftartøkni og hollum kunnleika til fullgóðar trygdarmannagongdir í hesum sambandi,
- 3) nýta álftandi skipanir og framleiðslur, ið eru vardar ímóti óheimilaðum broytingum, og sum tryggja tøkni- og bronglanartrygdina í teimum mannagongdum, ið hesar skipanir og framleiðslur stuðla uppundir,
- 4) taka neyðug stig fyri at tryggja móti møguleikanum at prógvini verða falsað, og
- 5) støðugt at hava neyðugt búskaparligt tilfeingi at reka virkið í samsvari við ásetingarnar í hesi lóg, undir hesum at kunna lúka endurgjaldsskyldurnar sambært lógini.

Stk. 2. Lykلاميðstøðir, ið geva út skikkað prógv, skulu velja ein uttanhýsis løggildan grannskoðara at taka sær av skipanargrannskoðanini í lykلاميðstøðini. Fjarskiftiseftirlitið kann í serligum førum víkja frá kravinum um, at skipanargrannskoðarin skal vera løggildur grannskoðari.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetir nærri reglur um krøvini, nevnd í stk. 1.

§ 7. Lykلاميðstøðir skulu áseta og nýta fullgóðar mannagongdir til at kanna samleikan og onnur viðurskifti hjá undirskrivaranum, áðrenn prógvið verður útgivið.

Stk. 2. Upplýsingar um mannagongdirnar, nevndar í stk. 1, skulu verða alment atkomuligar.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um krøvini, nevnd í stk. 1 og 2.

§ 8. Ein lykلاميðstøð skal, tá skikkað prógv verður útgivið, tryggja, at undirskrivarin, samstundis sum prógvið verður útgivið, ræður yvir teimum undirskriftardátum, ið samsvara við tær ásanningardátur, ið eru í próvnum.

Stk. 2. Tá skikkað prógv verða útgivin, har tað er lykلاميðstøðin, sum letur undirskriftar- og ásanningardátur, skal bara nýtast undirskriftar- og ásanningardátur, sum hoyra saman á eindømis hátt.

Lykلاميðstøðin skal tryggja trúnaðin av undirskriftardátunum undir framleiðsluni.

Stk. 3. Ein lykلاميðstøð skal áseta mannagongdir fyri útgávu av prógvum, sum gera tað møguligt at dag- og tíðarfesta útgávuna.

§ 9. Tá avtala um útgávu av skikkaðum prógvum verður gjørd, skal lykلاميðstøðin skrivliga upplýsa undirskrivaran um:

- 1) treytirnar fyri nýtsluna av próvnum, haruppií um møguligar endamáls- ella upphæddaravmarkingar,
- 2) møgulig krøv til undirskrivara um goymslu og verju av undirskriftardátunum,
- 3) kostnaðin hjá undirskrivaranum av at útvega og nýta prógvið og av nýtslu av øðrum tænaðum hjá lykلاميðstøðini,
- 4) hvørt lykلاميðstøðin er knýtt at eini sjálvbodnari akkrediteringsskipan,
- 5) mannagongdir um viðgerð av kærnum og seming um trætumál.

Stk. 2. Sáttmálatreytirnar kunnu verða latnar í elektroniskum formi, treytað av, at móttakarinn lættliga kann lesa tær.

Stk. 3. Viðkomandi partar av teimum í stk. 1 nevndu upplýsingum, skulu eftir áheitan verða tøkar fyri triðjamanni, ið lítur á eitt skikkað prógv.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um krøvini í stk. 1 – 3.

§ 10. Lykلاميðstøðir skulu syrgja fyri skjótari og tryggari tænastu til skráseting og afturtøku, ið ger tað møguligt at kanna, um eitt skikkað prógv er stongt, somuleiðis tað tíðarskeið, sum prógvið hevur gildi og um prógvið hevur endamáls- ella upphæddaravmarkingar.

Stk. 2. Ein lykلاميðstøð skal steingja eitt prógv beinanvegin, lykلاميðstøðin hevur fingið umbøn frá undirskrivaranum um hetta, ella um viðurskiftini annars geva orsök til tað.

Stk. 3. Upplýsingar eftir stk. 1 skulu vera beinleiðis atkomuligar.

Stk. 4. Eitt skikkað prógv má bara gerast alment atkomuligt, um undirskrivarin hevur givið sítt samtykki til tað.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um krøvini í stk. 1 – 3.

§ 11. Ein lykلاميðstøð skal skráseta og goyma allar viðkomandi upplýsingar um prógvini í eitt hóskandi tíðarskeið.

Stk. 2. Ein lykلاميðstøð skal nýta álftandi skipanir til at goyma prógvini í einum sniði, sum ber til at sanna.

Stk. 3. Lykلاميðstøðir mugu ikki goyma ella avrita tær persónligu undirskriftardátur, sum lykلاميðstøðir í sambandi við útgávu av prógvum, hava fingið kunnleika til.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um krøvini, nevnd í stk. 1 og 2.

Kapittul 5 Endurgjaldsábyrgd

§ 12. Lyklamiðstöðir, sum geva út skikkað prógv til almenningin, ella sum yvir fyri myndugleikum um tekur ábyrgd av tílíkum prógvum, sum eru útgivin av eini aðrari lyklamiðstöð, hava ábyrgd fyri fíggarligum missi hjá tí, sum hevur rímliga orsök til at líta á prógvið, um fíggarligi missurin stendst av:

- 1) at upplýsingarnar, givnar í próvnum, ikki vóru rættar, tá ið prógvið varð útgivið,
- 2) at prógvið ikki inniheldur allar tær upplýsingar, ið kravdar verða sbrt. § 5,
- 3) at prógv ikki verður stongt, sbrt. § 10, stk. 2,
- 4) vantandi ella skeivari kunning um, at prógvið er stongt, um hvør lokadagurin hjá próvnum er, ella hvørt prógvið hevur endamáls- ella upphæddaravmarkingar, sbr. § 10, stk. 1 og 3, ella
- 5) at § 8 er sett til viks.

Stk. 2. Ein lyklamiðstöð hevur endurgjaldsábyrgd eftir stk. 1, um lyklamiðstöðin ikki kann prógva, at hon ikki hevur virkað av ósketni ella við vilja.

Stk. 3. Ein lyklamiðstöð ábyrgdast ikki fyri:

- 1) fíggarligum missi, ið stendst av nýtslu av skikkaðum prógvi uttan fyri tær endamálsavmarkingar, ið eru galdandi fyri prógvið, ella fyri
- 2) fíggarligum missi, ið stendst av, at farið er út um upphæddaravmarkingarnar, ið eru galdandi fyri prógvið, treytað av, at viðkomandi avmarkingar týðiliga finnast á próvnum, sbr. § 5, og at hetta verður upplýst, tá spurt verður, sbr. § 10, stk. 1 og 3.

Stk. 4. Víkjast kann ikki frá stk. 1 – 3 við undanfarandi avtalu til skaða fyri tann, sum hevur verið fyri skaða.

Stk. 5. Stk. 1 – 3 eru ikki galdandi í teimum førum, har fíggarligi missurin verður afturgoldin eftir aðrari lóggávu.

Kapittul 6 Viðgerð av persónsupplýsingum

§ 13. Ein lyklamiðstöð má bara savna saman persónsupplýsingar í sambandi við virkseimi hjá lyklamiðstöðini beinleiðis frá tí skrásetta, ella við nágreiniligum samtykki frá tí skrásetta og bara í tann mun, tað er neyðugt fyri at geva út ella varðveita eitt prógv.

Stk. 2. Persónsupplýsingar, sum eru innsavnaðar eftir stk. 1, mugu ikki viðgerast ella latast øðrum til annað endamál, enn nevnt í stk. 1, uttan nágreinilig samtykki frá skrásetta.

Kapittul 7 Elektronisk undirskrift og formkrøv

§ 14. Ásetingar í lóggávuni um, at elektroniskar fráboðanir skulu hava eina undirskrift, skulu metast at vera loknar, um fráboðanin hevur fingið eina framkomna elektroniska undirskrift, sum er grundað á eitt skikkað prógv, og sum er gjørd við nýtslu av einari tryggari framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir. Við elektroniskum fráboðanum til og frá einum almennum myndugleika, er hetta bara galdandi, um ikki annað fylgir av lóg ella ásetingum, sum eru gjørdar við heimild í lóg.

Kapittul 8 Trygg framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir

§ 15. Við eina trygg framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir er at skilja ein slík framleiðsluskipan, sum við mannagongdum og tekniskum miðlum tryggjar, at undirskriftardátur, sum verða nýttar til at gera eina elektroniska undirskrift:

- 1) í royndum bara kunnu koma fyri einaferð,
- 2) við rímligari vissu verða verandi loynilig og ikki kunnu úrleiðast,
- 3) eru vard móti falsan, og
- 4) á álfandi hátt kunnu verjast av undirskrivaranum móti, at onnur brúka tær av órøttum.

Stk. 2. Ein trygg framleiðsluskipan má ikki verða gjørd soleiðis, at hon broytir tær dátur, sum ein elektronisk undirskrift verður knýtt at. Hon má ei heldur forða fyri, at hesar dátur verða vístar fyri undirskrivaranum áðrenn undirskrivað verður.

Stk. 3. Tey í stk. 1 og 2 nevndu krøv verða mett at vera lokin, um framleiðsluskipanin lýkur standardir, settir av ES-kommissjónini fyri slíkar skipanir, sum eru almennakunngjørdar í almenna kunngerðablaðnum fyri ES sambært mannagongdini í grein 9 í direktivi 1999/93/EF um eina felagsskapsrammu fyri elektroniskar undirskriftir (skjal 1), og sum landsstýrismaðurin kunnger í Kunngerðablaðnum við tilvísing til heiti, nummar og dagfesting fyri, nær tær eru undirritaðar av skikkaðum myndugleikum

§ 16. Landsstýrismaðurin tilnevnir ein ella fleiri eignaðar stovnar ella myndugleikar, ið kunnu eftirkanna, um framleiðsluskipanir fyri elektroniskar undirskriftir lúka krøvini um trygg framleiðsluskipanir, sbrt. § 15, stk. 1 og 2. Landsstýrismaðurin ásetur nærri reglur um mannagongdir fyri hesi eftirkannan, og somuleiðis um samsýning fyri eftirkanningini.

Stk. 2. Ein framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir, ið verður lýst sum ein trygg framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir, má ikki marknaðarførast ella nýtast til at framleiða framkomnar elektroniskar undirskriftir, ið eru grundaðar

á skikkað prógv, áðrenn hon er eftirkannað, sbrt. stk. 1.

Stk. 3. Ein eftirkannan av einari tryggari framleiðsluskipan fyri elektroniskar undirskriftir, framd av einum stovni ella einum myndugleika í einum landi innan Evropeiska Búskaparliga samstarvið (EBS), verður javnsett við eftirkannan eftir stk. 1.

Kapittul 9 Eftirlit

§ 17. Lyklamiðstøðin skal í seinasta lagi samstundis, sum farið verður undir at geva út skikkað prógv, geva Fjarskiftiseftirlitinum boð um hetta.

Stk. 2. Fráboðanin skal hava upplýsingar um:

- 1) heiti og bústað á lyklamiðstøðini,
- 2) felagsform, um so er, at lyklamiðstøðin veður rikin sum felag, og
- 3) leiðslu og skipanargrannskoðara hjá lyklamiðstøðini.

Stk. 3. Broytingar í viðurskiftum, sum eru fráboðað eftir stk. 2, skulu fráboðast innan 8 dagar eftir, at broytingin er hend.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur fyri, hvørjar aðrar upplýsingar skulu fylgja við fráboðanini.

§ 18. Lyklamiðstøðin skal samstundis við fráboðan eftir § 17 lata Fjarskiftiseftirlitinum eina frágreiðing.

Stk. 2. Í frágreiðingini skal vera:

- 1) ein lýsing av virkseminum og skipanunum hjá lyklamiðstøðini,
- 2) ein vátan frá leiðsluni á lyklamiðstøðini um, hvørt samláða dáta-, skipanar- og rakstrartrygðin má metast at vera fullgóð og í samsvari við ásetingarnar í hesi lóg og við reglum ásettum við støði í lógini, og
- 3) ein vátan frá skipanargrannskoðaranum, sbr. § 6, stk. 2, um hvørt samláða dáta-, skipanar- og rakstrartrygðin hjá lyklamiðstøðini eftir hansara meting er fullgóð og í samsvari við ásetingarnar í hesi lóg og við reglum ásettum við støði í lógini.

Stk. 3. Lyklamiðstøðin skal árliga gera eina dagfórda frágreiðing. Fjarskiftiseftirlitið ásetir freist fyri seinasta innlatingardag til eftirlitið.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur, viðvíkjandi hvat skal standa í frágreiðingunum frá lyklamiðstøðunum, somuleiðis hvussu skipanargrannskoðanin á lyklamiðstøðunum skal gerast.

§ 19. Fjarskiftiseftirlitið hevur eftirlit við, at henda lóg og reglur, ásettar við støði í hesi lóg, verða hildnar.

Stk. 2. Fjarskiftiseftirlitið kann áleggja lyklamiðstøð, at

- 1) lata Fjarskiftiseftirlitinum fráboðan, sbrt. § 17,
- 2) lata Fjarskiftiseftirlitinum frágreiðing, sbrt. § 18, og
- 3) fáa viðurskifti viðvíkjandi virksemin hjá lyklamiðstøðini í samsvari við lógina ella reglur, ásettar við støði í lógini.

Stk. 3. Fjarskiftiseftirlitið ásetir tíðarfreist fyri, nær boðini sbrt. stk. 2 skulu verða fylgd.

Stk. 4. Fjarskiftiseftirlitið kann áleggja eini lyklamiðstøð tvingilsbøtur við atliti at tvinga í gjøgnum boð sbrt. stk. 2, § 20, stk. 1 ella § 21.

Stk. 5. Fjarskiftiseftirlitið kann krevja, at eyka skipanargrannskoðan av lyklamiðstøð verður framd. Fjarskiftiseftirlitið tilnevnr skipanargrannskoðaran, ið skal útinna eyka skipanargrannskoðanina. Lyklamiðstøðini kann verða álagt at gjalda fyri útinnanina av hesi eyka skipanargrannskoðan.

Stk. 6. Fjarskiftiseftirlitið kann taka rættin frá lyklamiðstøð at nýta heitið skikkað prógv, sbr. § 5, um lyklamiðstøðin,

- 1) hóast boð um tvingilsbøtur ikki fylgir boðum frá Fjarskiftiseftirlitinum eftir stk. 2, § 20, stk. 1 ella § 21,
- 2) grovt ella í afturvendandi førur hevur brotið lógina ella ásetingar við heimild í hesi lóg ella
- 3) boðar frá gjaldstæði ella fer á húsagang.

Stk. 7. Lyklamiðstøðin kann krevja, at avgerð hjá Fjarskiftiseftirlitinum eftir stk. 6 verður lögð fyri dómstólarnar. Tílik áheitan skal vera móttikin á Fjarskiftiseftirlitinum seinast 4 vikur eftir, at avgerðin er fráboðað lyklamiðstøðini. Fjarskiftiseftirlitið leggur sakarmál móti lyklamiðstøðini eftir reglunum í teirri borgarligu rættargangslógini.

Stk. 8. Áheitan um sakarmál hevur ikki stæðgandi virknað, men rætturin kann við úrskurði gera av, at viðkomandi lyklamiðstøð, meðan sakarmálið verður viðgjørt, skal kunna geva út skikkað prógv. Verður dómur kærður, har avgerðin um at taka rættin at geva út skikkað prógv ikki verður mettur at vera lógligur, kann tann rættur, ið hevur dømt, ella tann rættur, har málið er kært til, gera av, at lyklamiðstøðin ikki má geva út skikkað prógv, meðan sakarmálið hevst í rættinum.

§ 20. Fjarskiftiseftirlitið kann krevja, at lyklamiðstøðin gevur fráboðan um allar upplýsingar, ið eru neyðugar fyri at útinna eftirlitið sbrt. § 19, undir hesum at taka avgerð um líkamligur ella lögfrøðiligur persónur er umfataður av eftirlitinum.

Stk. 2. Lyklamiðstøðin og skipanargrannskoðarin skulu beinanvegin fráboða Fjarskiftiseftirlitinum um viðurskifti, sum hava avgerðandi týðning fyri framhaldandi virksemin hjá lyklamiðstøðini.

§ 21. Fjarskiftiseftirlitið kann áleggja lyklamiðstøðini at velja ein nýggjan skipanargrannskoðara,

sbr. § 6, stk. 2, innan ávísa tíðarfreist, um virkandi skipanargrannskoðarin eyðsæð er óegnaður til starv sítt.

Stk. 2. Fjarskiftiseftirlitið kann áleggja skipanargrannskoðaranum at lata upplýsingar um viðurskifti hjá lyklamiðstöðini uttan góðkenning frá lyklamiðstöðini.

Stk. 3. Tá skift verður grannskoðara, skal lyklamiðstöðin og tann fráfarandi skipanargrannskoðarin ella teir fráfarandi skipanargrannskoðararnir hvør sær lata Fjarskiftiseftirlitinum frágreiðing. Fjarskiftiseftirlitið kann geva boð um at akta 1. pkt.

§ 22. Avgerðir hjá Fjarskiftiseftirlitinum, sum eru tiknar eftir hesi lóg ella við reglum við heimild í hesi lóg, kunnu ikki kærast til annan fyrisitingarligan mynduleika.

§ 23. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at útreiðslurnar hjá Fjarskiftiseftirlitinum av eftirlitinum verða rindaðar av lyklamiðstöðunum, ið geva út skikkað prógv.

Kapittul 10

Viðurkenning av útlenskum prógvum

§ 24. Skikkað prógv, ið eru útgivin av eini lyklamiðstöð etablerað í einum landi innan Evropeiska Búskaparlíga Samstarvið (EBS), skulu viðurkennast sum skikkað prógv eftir hesi lóg, um tey lúka krøvini til skikkað prógv í viðkomandi landi.

§ 25. Skikkað prógv, ið eru útgivin av eini lyklamiðstöð etablerað í einum landi uttan fyri Evropeiska Búskaparlíga Samstarvið (EBS) skulu viðurkennast sum skikkað prógv eftir hesi lóg, um so er, at

- 1) lyklamiðstöðin lýkur krøvini í hesi lóg og er knýtt at eini sjálvbodnari akkrediteringsskipan í

Føroyum ella einum landi innanfyri Evropeiska Búskaparlíga Samstarvið (EBS),

- 2) ein lyklamiðstöð við heimstaði í Føroyum ella einum landi innanfyri Evropeiska Búskaparlíga Samstarvið (EBS), ið lýkur krøvini í hesi lóg, tekur ábyrgd av prógvum, útgivin av viðkomandi lyklamiðstöð, ella
- 3) prógv ella lyklamiðstöð er viðurkent sbrt. avtalu millum ES og lond uttanfyri ES, ella millum ES og altjóða felagsskapir.

Kapittul 11

Revsing

§ 26. Í reglum, sum eru ásettar við heimild í hesari lóg, kann verða ásett, at brot á reglurnar verður revsað við bót.

§ 27. Um ikki strangari revsing er ásett eftir aðrari lóggávu, verður við bót revsaður tann, ið

- 1) brýtur ásetingarnar í § 10, stk. 4, § 11, stk. 3, § 13 ella § 16, stk. 2,
- 2) letur Fjarskiftiseftirlitinum skeivar ella villleiðandi upplýsingar ella
- 3) brýtur boð ella avgerðir, tiknar av Fjarskiftiseftirlitinum vísandi til § 19, stk. 2 og 6 og § 20, stk. 1.

Stk. 2. Feløg v.m. (løgfrøðiligar eindir) kunnu verða álógð revsiábyrgd eftir reglunum í kapittli 5 í revsilógini.

Stk. 3. Fyrningarfrestin fyri revsiábyrgd eftir stk. 1 og 2 er 5 ár.

Kapittul 12

Gildiskoma

§ 28. Henda lógtingslóg kemur í gildi 1. mai 2010.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)

løgmaður

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/93/EF
af 13. december 1999
om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen forelagde den 16. april 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Et europæisk initiativ inden for elektronisk handel«;
- (2) Kommissionen forelagde den 8. oktober 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Sikkerhed og tillid i elektronisk kommunikation — Imod europæiske rammer for digitale signaturer og kryptering«;
- (3) Rådet opfordrede den 1. december 1997 Kommissionen til snarest muligt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om digitale signaturer;
- (4) elektronisk kommunikation og handel nødvendiggør elektroniske signaturer og dertil knyttede tjenesteydelser til autentifikation af data; forskellige regler for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer og akkreditering af certificeringstjenesteudbydere i medlemsstaterne kan skabe betydelige hindringer for anvendelse af elektronisk kommunikation og elektronisk handel; en klar fællesskabsramme vedrørende betingelserne for elektroniske signaturer vil derimod styrke tilliden til og den generelle accept af de nye teknologier; medlemsstaternes lovgivning bør ikke udgøre en hindring for den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser i det indre marked;
- (5) elektronisk signatur-produkters interoperabilitet bør fremmes; efter traktatens artikel 14 indebærer det indre marked et område med fri bevægelighed for varer; specifikke væsentlige krav til elektronisk signatur-produkter skal opfyldes for at sikre fri bevægelighed på det indre marked og opbygge tilliden til elektroniske signaturer, jf.

dog Rådets forordning (EF) nr. 3381/94 af 19. december 1994 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel af varer med dobbelt anvendelse ⁽⁵⁾ og afgørelse 94/942/FUSP af 19. december 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet vedrørende kontrol med udførslen af varer med dobbelt anvendelse ⁽⁶⁾;

- (6) dette direktiv harmoniserer ikke levering af tjenesteydelser med hensyn til informationens fortrolige karakter, hvis disse ydelser er omfattet af nationale bestemmelser med »ordre public« eller offentlig sikkerhed;
- (7) det indre marked sikrer den fri bevægelighed for personer, hvorfor unionsborgere og andre, der er bosat i EU, i stigende omfang har behov for kontakt med myndigheder i andre medlemsstater end den, hvori de er bosiddende; elektronisk kommunikation vil kunne blive til stor nytte i den forbindelse;
- (8) den hastige teknologiske udvikling og Internettets globale karakter nødvendiggør, at den valgte metode er åben for forskellige teknologier og tjenester til elektronisk autentifikation af data;
- (9) elektroniske signaturer vil blive anvendt i mange forskellige situationer og i forbindelse med meget forskellige applikationer, hvilket vil resultere i en lang række nye tjenesteydelser og produkter i relation til elektroniske signaturer; definitionen af sådanne produkter og tjenesteydelser bør ikke begrænses til udstedelse og forvaltning af certifikater, men bør også omfatte alle andre tjenesteydelser eller produkter, der anvender eller understøtter elektroniske signaturer, såsom registreringstjenester, tidsstempeling, katalogtjenester, databehandlingstjenester eller konsulenttjenester i forbindelse med elektroniske signaturer;
- (10) det indre marked giver certificeringstjenesteudbydere mulighed for at udvikle deres aktiviteter hen over grænserne med henblik på at øge deres konkurrenceevne og dermed tilbyde forbrugere og erhvervsliv nye muligheder for sikker elektronisk informationsudveksling og handel uden hensyn til grænser; certificeringstjenesteudbydere bør for at stimulere udbuddet af certificeringstjenesteydelser via åbne net i hele Fællesskabet frit kunne tilbyde deres tjenesteydelser uden forudgående autorisation; ved forudgående autorisation forstås ikke alene enhver

⁽¹⁾ EFT C 325 af 23.10.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 29.

⁽³⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 33.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. januar 1999 (EFT C 104 af 14.4.1999, s. 49), Rådets fælles holdning af 28. juni 1999 (EFT C 243 af 27.8.1999, s. 33), Europa-Parlamentets afgørelse af 27. oktober 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 30. november 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 367 af 31.12.1994, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 837/95 (EFT L 90 af 21.4.1995, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 367 af 31.12.1994, s. 8. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 1999/193/FUSP (EFT L 73 af 19.3.1999, s. 1).

- tilladelse, hvis udstedelse forudsætter, at de nationale myndigheder træffer en afgørelse, inden certificeringstjenesteudbyderen kan udbyde sine certificeringstjenester, men også enhver anden foranstaltning med samme virkning;
- (11) frivillige akkrediteringsordninger, hvis sigte er et tjenesteydelsesudbud på et mere avanceret niveau, kunne være den rette ramme for certificeringstjenesteudbydere til at udvikle deres tjenester yderligere i retning af det tillids-, sikkerheds- og kvalitetsniveau, som et marked i hastig udvikling kræver; sådanne ordninger bør anspore udviklingen af optimal praksis blandt certificeringstjenesteudbydere; det bør stå certificeringstjenesteudbydere frit for, om de ønsker at tilslutte sig og nyde godt af sådanne ordninger;
- (12) certificeringstjenesterne bør kunne udbydes enten af et offentligt organ eller en fysisk eller juridisk person oprettet i overensstemmelse med national ret; medlemsstaterne bør ikke forhindre certificeringstjenesteudbydere i at holde sig uden for sådanne akkrediteringsordninger; det bør sikres, at frivillige akkrediteringsordninger ikke svækker konkurrencen blandt certificeringstjenester;
- (13) medlemsstaterne kan selv fastsætte, hvordan de vil sikre overvågningen af overholdelsen af direktivets bestemmelser; dette direktiv er ikke til hinder for indførelsen af overvågningssystemer, der baseres på den private sektor; direktivet forpligter ikke certificeringstjenesteudbydere til at ansøge om at blive overvåget i henhold til en gældende akkrediteringsordning;
- (14) det er vigtigt at finde den rigtige balance mellem forbrugernes og erhvervslivets behov;
- (15) bilag III omfatter krav til sikre signaturgenereringssystemer med henblik på at sikre, at avancerede elektroniske signaturer fungerer hensigtsmæssigt; det omfatter ikke det samlede omgivende miljø, som systemerne opererer i; for at det indre marked kan fungere efter hensigten, er det påkrævet, at Kommissionen og medlemsstaterne handler hurtigt med henblik på at muliggøre udpegelsen af de organer, der skal foretage overensstemmelsesvurderingen af sikre signatursystemer, jf. bilag III; for at imødekomme markedets behov bør overensstemmelsesvurderingen være rettidig og effektiv;
- (16) dette direktiv bidrager til anvendelse og retlig anerkendelse af elektroniske signaturer i Fællesskabet; der er ikke behov for lovfæstede rammeforskrifter for elektroniske signaturer, der udelukkende anvendes inden for systemer, som er baseret på frivillige privatretlige aftaler mellem et afgrænset antal deltagere; parternes frihed til indbyrdes at aftale, på hvilke betingelser de vil acceptere elektronisk signerede data, bør respekteres i det omfang, national ret tillader det; elektroniske signaturer, der anvendes i sådanne systemer, bør ikke nægtes retlig gyldighed og anerkendelse som bevis under retssager;
- (17) det er ikke dette direktivs mål at harmonisere national aftaleret, herunder især regler om kontraktindgåelse og -opfyldelse eller andre ikke-aftaleretlige formkrav vedrørende underskrifter; derfor bør bestemmelserne om elektroniske signaturers retsvirkninger ikke bevare formkrav til indgåelse af kontrakter eller regler til bestemmelse af, hvor en kontrakt er indgået, som er fastsat i national ret;
- (18) opbevaring og kopiering af signaturgenereringsdata vil kunne udgøre en alvorlig trussel mod elektroniske signaturers juridiske gyldighed;
- (19) elektroniske signaturer vil blive anvendt i den offentlige sektor inden for nationale forvaltninger og fællesskabsforvaltninger samt i kommunikationen mellem disse og med borgere og erhvervslivet, for eksempel i forbindelse med offentlige indkøb, beskatning, social sikkerhed, sundheds- og retsvæsenet;
- (20) harmoniserede kriterier vedrørende retsvirkningen af elektroniske signaturer vil gøre det muligt at bevare en sammenhængende retlig ramme i hele Fællesskabet; der er i de nationale lovgivninger fastlagt forskellige krav for at anse håndskrevne underskrifter for juridisk gyldige; certifikater kan anvendes til at certificere identiteten af en person, der underskriver elektronisk; avancerede elektroniske signaturer, som er baseret på kvalificerede certifikater, tilsigter at skabe et højt sikkerhedsniveau; avancerede elektroniske signaturer, som er baseret på kvalificerede certifikater, og som er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem, kan kun betragtes som retligt ligestillede med håndskrevne underskrifter, hvis kravene til håndskrevne underskrifter er opfyldt;
- (21) for at bidrage til at gøre elektroniske certificeringsmetoder almindeligt accepteret bør det sikres, at elektroniske signaturer kan anvendes som bevis ved retshandlinger i alle medlemsstater; den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer bør hvile på objektive kriterier og ikke afhænge af den berørte certificeringstjenesteudbyders eventuelle akkreditering; fastlæggelsen af de retsområder, hvor der kan anvendes elektroniske dokumenter og elektroniske signaturer, reguleres i national lovgivning; dette direktiv indskrænker ikke nationale domstoles kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt kravene i dette direktiv er overholdt, og berører ikke nationale bestemmelser om domstolens fri bevisbedømmelse;
- (22) certificeringstjenesteudbydere, der udbyder certificeringstjenester til offentligheden, er underkastet nationale erstatningsansvarsregler;
- (23) udviklingen i international elektronisk handel kræver grænseoverskridende ordninger, der involverer tredjelande; for at sikre global interoperabilitet kan det være hensigtsmæssigt at indgå aftaler med tredjelande om multilaterale regler for gensidig anerkendelse af certificeringstjenester;

- (24) med henblik på at øge brugernes tillid til elektronisk kommunikation og elektronisk handel skal certificeringstjenesteudbydere overholde lovgivningen om databeskyttelse og privatlivets fred;
- (25) bestemmelserne om brug af pseudonymer i certifikater bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan håndhæve krav om identifikation af personer i henhold til Fællesskabets lovgivning eller national lovgivning;
- (26) de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til dette direktiv vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾;
- (27) Kommissionen bør foretage en vurdering af dette direktiv to år efter dets gennemførelse bl.a. med henblik på at sikre, at hverken den teknologiske udvikling eller juridiske ændringer bliver til hinder for opfyldelsen af målene i dette direktiv; Kommissionen bør undersøge virkningerne af beslægtede tekniske områder og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom;
- (28) målsætningen om at skabe en harmoniseret retlig ramme for udbud af elektroniske signaturer og beslægtede tjenester kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne som omhandlet i traktatens artikel 5 bedre gennemføres af Fællesskabet; dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —
- 2) »avanceret elektronisk signatur«: en elektronisk signatur, som opfylder følgende krav:
- a) den er entydigt knyttet til underskriveren
 - b) den kan identificere underskriveren
 - c) den genereres med midler, som underskriveren kan bevare den fulde kontrol med, og
 - d) den er knyttet til de data, som den vedrører, på en sådan måde, at en hvilken som helst senere ændring af disse data kan opdaget
- 3) »underskriver«: en person, der besidder et signaturgenereringssystem og handler på egne vegne eller på vegne af den fysiske eller juridiske person eller det organ, som vedkommende repræsenterer
- 4) »signaturgenereringsdata«: unikke data, som f.eks. koder eller private krypteringsnøgler, som anvendes af underskriveren til generering af en elektronisk signatur
- 5) »signaturgenereringssystem«: konfigureret software eller hardware til behandling af signaturgenereringsdata
- 6) »sikkert signaturgenereringssystem«: et signaturgenereringssystem, der opfylder kravene i bilag III
- 7) »signaturverificeringsdata«: data, som f.eks. koder eller offentlige krypteringsnøgler, der anvendes til kontrol af den elektroniske signatur
- 8) »signaturverificeringssystem«: konfigureret software eller hardware til behandling af signaturverificeringsdata
- 9) »certifikat«: en elektronisk attestering, som knytter signaturverificeringsdata til en person og bekræfter denne persons identitet
- 10) »kvalificeret certifikat«: et certifikat, som opfylder kravene i bilag I og leveres af en certificeringstjenesteudbyder, som opfylder kravene i bilag II
- 11) »certificeringstjenesteudbyder«: et organ eller en fysisk eller juridisk person, der udsteder certifikater eller leverer andre tjenesteydelser i forbindelse med elektroniske signaturer
- 12) »elektronisk signatur-produkt«: hardware eller software eller relevante komponenter heraf, som er beregnet til at blive brugt af en certificeringstjenesteudbyder til levering af tjenesteydelser i forbindelse med elektronisk signatur eller beregnet til at blive brugt i forbindelse med generering eller verificering af elektroniske signaturer
- 13) »frivillig akkreditering«: enhver tilladelse, der fastsætter rettigheder og forpligtelser, der er særlige for certificeringstjenester, og som efter anmodning fra den pågældende certificeringstjenesteudbyder tildeles denne af det offentlige eller private organ, der har til opgave at udarbejde og føre tilsyn med overholdelsen af sådanne rettigheder og forpligtelser, og hvor certificeringstjenesteudbyderen ikke er berettiget til at udøve de rettigheder, som tilladelsen giver, før denne har modtaget organets afgørelse.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Formålet med dette direktiv er at lette brugen af elektroniske signaturer og bidrage til disses retlige anerkendelse. Det fastlægger en retlig ramme for elektroniske signaturer og visse certificeringstjenester, for at det indre marked kan fungere efter hensigten.

Det omfatter ikke aspekter i forbindelse med kontraktens indgåelse og gyldighed eller andre retlige forpligtelser, som ifølge national ret eller fællesskabsret er undergivet formkrav, og det berører heller ikke de regler og begrænsninger, der efter national ret eller fællesskabsret gælder for anvendelsen af dokumenter.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »elektronisk signatur«: data i elektronisk form, der er vedhæftet eller logisk tilknyttet andre elektroniske data, og som anvendes som en autentifikationsmetode

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Markedsadgang

1. Medlemsstaterne må ikke gøre udbud af certificeringstjenesteydelser afhængigt af forudgående autorisation.

2. Med forbehold af stk. 1 kan medlemsstaterne indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at højne niveauet for ydelse af certificeringstjenester. Alle vilkår i forbindelse med sådanne ordninger skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende. Medlemsstaterne kan ikke af årsager, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, begrænse antallet af akkrediterede certificeringstjenesteudbydere.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres et passende system til kontrol af certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på deres område, og som udbyder kvalificerede certifikater til offentligheden.

4. Egnede offentlige eller private organer, som udpeges af medlemsstaterne, afgør, om sikre signaturgenereringssystemer opfylder kravene i bilag III. Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 9 kriterier, ud fra hvilke medlemsstaterne afgør, om et organ er egnet til at blive udpeget.

Medlemsstaterne anerkender de afgørelser, som de organer, der er nævnt i første afsnit, træffer for så vidt angår opfyldelsen af kravene i bilag III.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9 fastsætte og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre referencenumre på almindeligt anerkendte standarder for elektroniske signatur-produkter. Medlemsstaterne formoder, at et elektronisk signatur-produkt overholder kravene i bilag II, litra f), og bilag III, hvis det overholder sådanne standarder.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med henblik på at fremme udviklingen og brugen af signaturverificeringssystemer på baggrund af anbefalingerne vedrørende signaturverificering i bilag IV og under hensyn til forbrugernes interesser.

7. Medlemsstaterne kan gøre anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor afhængig af opfyldelsen af eventuelle supplerende krav. Sådanne krav skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende, og må kun være affødt af den pågældende anvendelses særlige karakter. Kravene må ikke hindre grænseoverskridende tjenesteydelser til borgerne.

Artikel 4

Principper vedrørende det indre marked

1. Medlemsstaterne anvender de nationale bestemmelser, som de vedtager i henhold til dette direktiv, på certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på deres område, og på disses tjenesteydelser. Medlemsstaterne kan ikke på områder, der er

omfattet af dette direktiv, pålægge ydelse af certificeringstjenester med oprindelse i en anden medlemsstat begrænsninger.

2. Medlemsstaterne sikrer fri bevægelighed inden for det indre marked for elektroniske signatur-produkter, der overholder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

Retsvirkninger af elektroniske signaturer

1. Medlemsstaterne sikrer, at avancerede elektroniske signaturer, der er baseret på et kvalificeret certifikat, og som er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem,

a) opfylder retskravene til en signatur i forbindelse med data i elektronisk form, på samme måde som en håndskreven underskrift opfylder disse krav i forbindelse med papirbaserede data, og

b) kan godtages som bevismateriale under retssager.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en elektronisk signatur ikke nægtes retlig gyldighed og anerkendelse som bevis under retssager alene af den grund, at den

— er i elektronisk form, eller

— ikke er baseret på et kvalificeret certifikat, eller

— ikke er baseret på et kvalificeret certifikat udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder, eller

— ikke er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem.

Artikel 6

Erstatningsansvar

1. Medlemsstaterne sikrer som et minimum, at en certificeringstjenesteudbyder, der udsteder et certifikat som kvalificeret certifikat til offentligheden, eller som garanterer et sådant certifikat over for offentligheden, ifalder erstatningsansvar for tab, der påføres ethvert organ eller enhver fysisk eller juridisk person, som med rimelighed forlader sig på certifikatet for så vidt angår:

a) korrektheden af alle oplysningerne i det kvalificerede certifikat på udstedelsestidspunktet og certifikatets indhold af alle de for et kvalificeret certifikat foreskrevne angivelser

b) sikkerhed for, at den i det kvalificerede certifikat identificerede underskriver på udstedelsestidspunktet var i besiddelse af de signaturgenereringsdata, der svarer til de i certifikatet indeholdte eller omhandlede signaturverificeringsdata

c) sikkerhed for, at signaturgenererings- og signaturverificeringsdataene kan anvendes komplementært med hinanden i de tilfælde, hvor det er certificeringstjenesteudbyderen, der genererer begge datasæt,

medmindre certificeringstjenesteudbyderen kan bevise, at han ikke har handlet uagtsomt.

2. Medlemsstaterne sikrer som et minimum, at en certificeringstjenesteudbyder, der har udstedt et certifikat som et kvalificeret certifikat til offentligheden, er erstatningsansvarlig for tab, der påføres ethvert organ eller enhver fysisk eller juridisk person, som med rimelighed forlader sig på certifikatet, for så vidt angår manglende registrering af tilbagekaldelse af certifikatet, medmindre certificeringstjenesteudbyderen kan bevise, at han ikke har handlet uagtsomt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder i et kvalificeret certifikat kan anføre begrænsninger i dette certifikats anvendelsesområde, idet disse begrænsninger skal være tydelige for tredjeparter. Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes brug af et kvalificeret certifikat, som overskrider begrænsningerne i dets anvendelsesområde.

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i et kvalificeret certifikat kan sætte en beløbsgrænse for de transaktioner, som certifikatet kan anvendes til, og at denne beløbsgrænse er tydelig for tredjeparter.

Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes en overskridelse af denne beløbsgrænse.

5. Stk. 1-4 berører ikke Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾.

Artikel 7

Internationale aspekter

1. Medlemsstaterne sikrer, at certifikater, der er udstedt som kvalificerede certifikater til offentligheden af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret i et tredjeland, anses for at være retligt ligestillede med certifikater, der er udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet:

- hvis certificeringstjenesteudbyderen opfylder kravene i dette direktiv og er akkrediteret under en frivillig akkrediteringsordning i en medlemsstat, eller
- hvis en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i dette direktiv, garanterer certifikatet, eller
- hvis certifikatet eller certificeringstjenesteudbyderen er anerkendt i henhold til en bilateral eller multilateral aftale mellem Fællesskabet og tredjelande eller internationale organisationer.

2. For at lette grænseoverskridende certificeringstjenester med tredjelande og retlig anerkendelse af avancerede elektroniske signaturer med oprindelse i tredjelande fremsætter Kommissionen i givet fald forslag med henblik på den faktiske implementering af standarder og internationale aftaler om certificeringstjenester. Kommissionen forelægger, hvis det er nødvendigt, Rådet forslag til passende mandater til forhandling af bilaterale og multilaterale aftaler med tredjelande og internationale organisationer. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

3. Når Kommissionen underrettes om vanskeligheder, som EF-virksomheder støder på ved markedsføringen i tredjelande, kan den om nødvendigt forelægge forslag til Rådet til et passende mandat med henblik på forhandling af tilsvarende rettigheder for EF-virksomheder i disse tredjelande. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler.

Artikel 8

Databeskyttelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbydere og de nationale akkrediterings- og tilsynsorganer opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den certificeringstjenesteudbyder, der udsteder certifikatet til offentligheden, kun har tilladelse til at opnå persondata direkte fra den registrerede eller med den registreredes udtrykkelige tilladelse og kun i det omfang, det er nødvendigt for udstedelsen eller opretholdelsen af et certifikat. Data må ikke indsamles eller behandles til noget andet formål uden den registreredes udtrykkelige samtykke.

3. Uden at den retsvirkning, der tillægges pseudonymer i henhold til den nationale lovgivning dermed foregribes, må medlemsstaterne ikke forhindre, at certificeringstjenesteudbyderen på certifikatet anfører et pseudonym i stedet for underskriverens navn.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et elektronisk signatur-udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i afgørelsens artikel 8.

Den frist, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 10

Udvalgets hverv

Udvalget skal efter proceduren i artikel 9, stk. 2, præcisere de krav, der er fastlagt i bilagene, de kriterier, som er omhandlet i artikel 3, stk. 4, samt de alment anerkendte standarder for elektroniske signatur-produkter, der er indført og offentliggjort i henhold til artikel 3, stk. 5.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

*Artikel 11***Meddelelse**

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater følgende:

- a) oplysninger om frivillige nationale akkrediteringsordninger, herunder alle supplerende krav i henhold til artikel 3, stk. 7
- b) navn og adresse på nationale akkrediterings- og tilsynsorganer og på de organer, som er omhandlet i artikel 3, stk. 4
- c) navn og adresse på alle akkrediterede nationale certificeringstjenesteudbydere.

2. Medlemsstaterne meddeler alle oplysninger i henhold til stk. 1 samt ændringer heraf så hurtigt som muligt.

*Artikel 12***Revision**

1. Kommissionen foretager en vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 19. juli 2003.

2. I vurderingen tages der bl.a. stilling til, om direktivets anvendelsesområde bør ændres under hensyn til den teknologiske, markedsmæssige og retlige udvikling. Rapporten skal på grundlag af de indhøstede erfaringer navnlig omfatte en bedømmelse af harmoniseringsaspekterne. Rapporten ledsages om fornødent af forslag til retsforskrifter.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv

inden den 19. juli 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastlægges af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de væsentligste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1999.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

S. HASSI

Formand

*BILAG I***Krav til kvalificerede certifikater**

Kvalificerede certifikater skal indeholde:

- a) angivelse af, at certifikatet er udstedt som et kvalificeret certifikat
 - b) den udstedende certificeringstjenesteudbyders identifikation og den stat som vedkommende er etableret i
 - c) underskriverens navn eller pseudonym; i sidstnævnte tilfælde skal det fremgå, at der er tale om et pseudonym
 - d) særlige oplysninger om underskriveren, der tilføjes, hvis det er relevant, afhængigt af formålet med certifikatet
 - e) de signaturverificeringsdata, som svarer til de signaturgenereringsdata, som er under underskriverens kontrol
 - f) certifikatets ikrafttrædelses- og udløbsdato
 - g) certifikatets identifikationskode
 - h) den udstedende certificeringstjenesteudbyders avancerede elektroniske signatur
 - i) eventuelle begrænsninger i certifikatets anvendelsesområde, og
 - j) eventuelle beløbsmæssige begrænsninger med hensyn til de transaktioner, for hvilke certifikatet kan anvendes.
-

BILAG II

Krav til certificeringstjenesteudbydere, der udsteder kvalificerede certifikater

Certificeringstjenesteudbydere

- a) skal udvise den fornødne pålidelighed til at kunne udbyde certificeringstjenester
- b) skal sørge for en hurtig og sikker katalog- og tilbagekaldelsestjeneste
- c) skal sikre, at det er muligt at fastslå datoen og tidspunktet for udstedelsen eller tilbagekaldelsen af et certifikat
- d) skal med hensigtsmæssige midler og i overensstemmelse med national ret kontrollere identiteten og eventuelt særlige forhold i forbindelse med de personer, til hvem der udstedes kvalificerede certifikater
- e) skal beskæftige personale med den ekspertviden og de erfaringer og kvalifikationer, som de tilbudte tjenesteydelser kræver, navnlig ledelseskompetence, sagkundskab inden for elektronisk signaturteknologi og indgående kendskab til korrekte sikkerhedsprocedurer; de skal også anvende adækvate administrative og ledelsesmæssige procedurer, som overholder anerkendte standarder
- f) skal anvende pålidelige systemer og produkter, som er beskyttet mod ændringer, og som garanterer de af disse systemer og produkter understøttede processers tekniske og kryptografiske sikkerhed
- g) skal træffe foranstaltninger imod forfalskning af certifikater, og, hvis certificeringstjenesteudbyderen genererer signaturgenereringsdata, garantere disse datas fortrolighed under genereringsprocessen
- h) skal til stadighed have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at drive virksomheden i overensstemmelse med dette direktivs krav, navnlig til at bære erstatningsansvaret, f.eks. ved at tegne en passende forsikring
- i) skal registrere alle relevante oplysninger om kvalificerede certifikater i en rimelig periode, navnlig for at kunne fremlægge bevis for certificering, når det er påkrævet i retssager. Denne registrering kan ske elektronisk
- j) må ikke opbevare eller kopiere de personers signaturgenereringsdata, som certificeringstjenesteudbyderen har tilbudt nøglehåndteringstjenester
- k) skal, inden de indgår i et kontraktforhold med en person, der søger at opnå et certifikat fra dem til støtte for sin elektroniske signatur, gennem et bestandigt kommunikationsmedium underrette denne person om de nøjagtige vilkår for anvendelsen af certifikatet, herunder eventuelle begrænsninger i brugen heraf, eksistensen af en eventuel frivillig akkrediteringsordning og procedurer for klager og bilæggelse af tvister. Sådanne oplysninger, som kan sendes elektronisk, skal gives skriftligt og i et umiddelbart forståeligt sprog. De relevante dele af disse oplysninger skal efter anmodning også stilles til rådighed for tredjemand, der forlader sig på certifikatet
- l) skal benytte pålidelige systemer til opbevaring af certifikater i verificerbar form, således at
 - kun bemyndigede personer kan foretage tilføjelser og ændringer
 - oplysningernes ægthed kan kontrolleres
 - certifikaterne kun er offentligt tilgængelige i de tilfælde, hvor indehaveren har givet sit samtykke, og
 - eventuelle tekniske ændringer, som bringer disse sikkerhedskrav i fare, er synlige for operatoren.

*BILAG III***Krav til sikre elektroniske signaturgeringssystemer**

1. Sikre signaturgeringssystemer skal ved hjælp af passende og tekniske og procedurmæssige midler i det mindste sikre, at:
 - a) signaturgeringsdata, der anvendes til signaturgering, i praksis kun kan fremtræde én gang, og at de med rimelig sikkerhed forbliver hemmelige
 - b) signaturgeringsdata, der anvendes til signaturgering, med rimelig sikkerhed ikke kan udledes, og at signaturen er beskyttet mod forfalskning under anvendelse af eksisterende teknologi
 - c) signaturgeringsdata, der anvendes til signaturgering, på pålidelig vis kan beskyttes af den retmæssige underskriver mod andres brug.
2. Sikre signaturgeringssystemer må ikke ændre de data, som skal underskrives, eller hindre, at disse data vises for underskriveren forud for signaturgeringsprocessen.

*BILAG IV***Anbefalinger vedrørende signaturverificering**

- I løbet af signaturverificeringsprocessen bør der skabes rimelig sikkerhed for, at:
- a) de data, der anvendes til verificering af signaturen, svarer til de data, som vises kontrolløren
 - b) signaturen verificeres på pålidelig vis, og at resultatet af denne verificering vises korrekt
 - c) kontrolløren om nødvendigt på pålidelig vis kan fastslå indholdet af de underskrevne data
 - d) certifikatets ægthed og gyldighed, som kræves på tidspunktet for signaturverificeringen, verificeres på pålidelig vis
 - e) resultatet af verificeringen og underskriverens identitet vises på korrekt vis
 - f) anvendelsen af pseudonym klart fremgår
 - g) eventuelle sikkerhedsrelevante ændringer kan spores.
-

Løgtingslóg um broyting í ymiskum løgtingslógum um ómyndugleika v.m
(broytingar í sambandi við verjumálslógina)

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í løgtingslóg nr. 55 frá 16. august 1962 um tinglýsing, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 111 frá 13. desember 2006, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 13, stk. 2 og 3 verða orðað soleiðis:
„Stk. 2. Somu frásagnarskyldu hevur verjin, tá ið rættarlígi myndugleikin verður frátikin eftir verjumálslógini § 6.
Stk. 3. Tá ið ómyndugur fær eigindóm sum arv, ella viðkomandi á annan hátt ognast fastan eigindóm, skal verjin tinglýsa ómyndugleikan. Fyri ómynding av aldri skal føðingardagur hansara upplýsast.“
- 2) § 48, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„Avgerð um at frátaka rættarlíga myndugleikan eftir verjumálslógini § 6 skal tinglýsast fyri at fáa gildi móti avtalam, sum í góðari trúgv verða gjørdar við ómynding. Móti avtalam um fastan eigindóm skal tinglýsing eisini fara fram sambært § 1 í hesi lóg.“

§ 2

Í løgtingslóg nr. 103 frá 26. juli 1994 um stýrisskipan Føroya verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 3 verður „gjørdur ómyndugur“ broytt til:
„undir verjumáli og hevur fingið rættarlíga myndugleikan frátíknan eftir verjumálslógini § 6“
- 2) Allur hin danski teksturin í lógini verður strikaður.

§ 3

Í løgtingslóg nr. 48 frá 10. mai 1999 um almanna-pensjónir o.a., sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 112 frá 11. desember 2007, verður § 35, 3. pkt. orðað soleiðis:

„Almannastovan kann, um neyðugt, reisa mál um, at rættarlígi myndugleikin verður frátikin eftir verjumálslógini § 6, ella at persónurin kemur undir verjumál eftir § 5 ella samverjumál eftir § 7 í verjumálslógini.“

§ 4

Í anordning nr. 1356 frá 9. desember 2007 om aktieselskaber, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 3, stk. 2 verður orðað soleiðis:
„Stk. 2. Stovnarnir skulu vera myndugir, skulu ikki vera undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7 og skulu ikki hava boðað frá gjaldsteðgi ella vera undir trotabúsviðgerð.“
- 2) § 52, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„Nevndarlimir og stjórar skulu vera myndugir, skulu ikki vera undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7.“
- 3) § 149, stk. 2, 1. pkt. verður orðað soleiðis:
„Deildarstjórar skulu vera myndugir, skulu ikki vera undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7.“

§ 5

Í anordning nr. 1113 frá 20. september 2007 om erhvervsdrivende fonde, sum broytt við løgtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008, verður § 13, 1. pkt. orðað soleiðis:

„Nevndarlimir og stjórar skulu vera myndugir, skulu ikki vera undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7.“

§ 6

Í anordning nr. 1111 frá 20. september 2007 om anpartsselskaber, sum broytt við løgtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008, verður § 4, stk. 2 orðað soleiðis:

„Stk. 2. Ein stovnari skal ikki hava boðað frá gjaldsteðgi ella vera undir trotabúsviðgerð, og ein fysiskur persónur skal vera myndugur, skal ikki vera undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7.“

§ 7

Í løgtingslóg nr. 63 frá 3. juli 1998 um manning av skipum, sum broytt við løgtingslóg nr. 31 frá 19. mai 2008 verður § 11, stk. 1, nr. 6 orðað soleiðis:

„6) at viðkomandi er myndugur og ikki undir verjumáli eftir verjumálslógini § 5 ella undir samverjumáli eftir verjumálslógini § 7.“

§ 8

Í lögtingslóg nr. 9 frá 5. mars 1970 um skráseting av skipum, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 24 frá 12. apríl 2006, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 31, stk. 3 verður orðað soleiðis: „*Stk. 3.* Avgerð um at frátaka rættarlíga myndugleikan eftir verjumláslógini § 6 frá eigara av skrásettum rættindum í skipi skal skrásetast fyrri at kunna gerast galdandi móti avtalum um skipið, sum verða gjørdar í góðari trúgv við tann ómynduga.“
- 2) § 31. stk. 3, 2. pkt. verður strikað.
- 3) § 41, stk. 2 verður orðað soleiðis: „*Stk. 2.* Tó hevst móti teimum, sum fingið hava skjál í góðari trúgv, tað mótmælið, at skjalið er falskt ella falsað, ella givið lögleyst, orsakað av persónligum harðskapi ella hóttan um harðskap í stundini, ella at hann, sum gav skjalið út, hevði mist rættarlíga myndugleika sín eftir verjumláslógini § 6.“

§ 9

Í lögtingslóg nr. 64 frá 27. apríl 2001 um vinnu, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 2, stk. 1, nr. 2 verða orðini „lógini um ómyndingar“ broytt til: „verjumláslógini“
- 2) Í § 7, 1. pkt. verður „gjørdur ómyndugur“ broytt til: „undir verjumlá og hevur fingið rættarlíga myndugleikan frá tiknan eftir verjumláslógini § 6.“
- 3) Í § 7, 2. pkt. verður „gjørdur ómyndugur“ broytt til: „er komin undir verjumlá eftir § 6 í verjumláslógini.“

§ 10

Í lögtingslóg nr. 20 frá 10. mars 1992 um innflutning og sølu av rúsdrekka, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 126 frá 22. desember 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 12, stk. 1, nr. 1 verður orðað soleiðis: „1) hevur fylt 25 ár, er myndugur og ikki undir verjumlá eftir verjumláslógini § 5 ella undir samverjumlá eftir verjumláslógini § 7,“
- 2) Í § 16, stk. 4, 1. pkt. verður „gjørdur er ómyndugur“ broytt til „komin er undir verjumlá eftir § 6 í verjumláslógini“ í 2 førum.
- 3) Í § 16, stk. 4, 2. pkt. verður „varð gjørdur ómyndugur“ broytt til „kom undir verjumlá eftir § 6 í verjumláslógini.“

§ 11

Í lögtingslóg nr. 93 frá 4. oktober 1984 um biografar, sum broytt við lögtingslóg nr. 27 frá 20 apríl 2006, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 4, stk. 1, nr. 3 verður orðað soleiðis: „eru myndugir og ikki undir verjumlá eftir verjumláslógini § 5 ella undir samverjumlá eftir verjumláslógini § 7,“
- 2) Allur hin danski teksturin í lógini verður strikaður.

§ 12

Í lögtingslóg nr. 142 frá 10. juni 1993 um løggilding av elinnleggjarum v.m., sum broytt við lögtingslóg nr. 55 frá 16. mai 2006, verður § 4, stk. 1, nr. 3 orðað soleiðis:

- „3) Umsøkjarin skal vera myndugur og ikki undir verjumlá eftir verjumláslógini § 5 ella undir samverjumlá eftir verjumláslógini § 7, og hava ræði á búgvi sínum“

§ 13

Stk. 1. Hendan lögtingslóg kemur í gildi 1. januar 2010.

Stk. 2. Tó kemur § 2 ikki í gildi, fyrr enn tað verður ásett við serstakari lögtingslóg.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um lestrarstuðul

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger løgmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í løgtingslóg nr. 36 frá 3. mai 2007 um lestrarstuðul verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 7, stk. 1, 2. pkt. verður upphæddin „kr. 2.405“ broytt til „kr. 2.124“.
- 2) Í § 11 verður seinasta pkt. orðað soleiðis: „Vistarhaldsstudningurin er kr. 2.405.“
- 3) Í § 12, stk. 2 verður upphæddin „kr. 600“ broytt til „kr. 724“.
- 4) Í § 12 verður sett sum nýtt stk. 4: „Stk. 4. Studningur til einsamallar upphaldarar verður veittur umsøkjara, ið er lestrarvirkin og fær serliga barnaískoyti til einsamallar upphaldarar sambært „løgtingslóg nr. 71 frá 20. mai 1996

um barnagjald til einsamallar upphaldarar v. fl., sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 38 frá 21. mai 2008.“ Studningurin til einsamalla upphaldaran er kr. 1448 um mánaðin. Stk. 4 verður hereftir stk. 5“

- 5) Í § 13, stk. 1 verður sett sum 3. pkt.: „Møguligur stuðul til skúlagjaldið frá SÚ ella øðrum lestrarstuðulsstovni verður roknaður sum partur av nevndu upphædd.“
- 6) Í § 19 stk. 1 verður sett sum 2. pkt.: „Tó verða nevndu stuðulsupphæddir ikki javnaðar 1. august 2009“.
- 7) Í § 19 stk. 2 verður „§§ 7 – 10“ broytt til „§§ 7 – 12“.

§ 2

Henda lóg fær gildi 1. august 2009. § 1 nr. 3 og nr. 4 fáa tó gildi 1. januar 2010.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Løgtingslóg um broyting í Lov for Færøerne om haugers styrelse og drift m.m.

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í lov nr. 172 af 18. maj 1937 for Færøerne om haugers styrelse og drift m.m., sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 82 frá 19. juni 1990, verður § 37a orðað soleiðis:

„§ 37a. Í seinasta lagi 4 vikur eftir, at endurgjaldsmálið er endaliga avgjørt, skal eigarin av lendum, sum talan er um, rinda endurgjaldsupphæddina til eigan, sum eigur bitið, í felagshaga til hagastýrið.

Stk. 2. Tá tað snýr seg um landsjørð verður endurgjaldsupphæddin rindað Búnaðargrunninum. Haðani verður upphæddin annaðhvørt rindað festara heilt ella lutvíst, um tað á festinum verða gjørdar ábøtur til at betra um raksturin, ella hagastýrinum, um ábøtur eru gjørdar í felagshaga.”

§ 2

Henda løgtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Tórshavn, 25 mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
lögmaður

Løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um stuðul til upphaldspening

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 2**§ 1**

Í løgtingslóg nr. 90 frá 6. juni 1997 um stuðul til upphaldspening, sum broytt við løgtingslóg nr. 69 frá 2. mai 2001, verður í § 2, stk. 1 „50%“ broytt til: „40%“.

Stk. 1. Henda løgtingslóg kemur í gildi 1. juli 2009.
Stk. 2. Lógin hevur virknað fyri gjøld til upphaldspening, sum falla til gjaldingar 1. juli 2009 ella seinni.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um arbeiðsloysistrygging og arbeiðsávísing

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger løgmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í løgtingslóg nr. 113 frá 13. juni 1997 um arbeiðsloysistrygging og arbeiðsávísing, sum broytt við løgtingslóg nr. 12 frá 9. februar 2001, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 1 verður aftaná stk. 1 sum nýtt stk. sett:
 „Stk. 2. Aytala kann gerast millum avvarðandi landsstýrismann og stýrið fyri Arbeiðsloysisskipanina um, at Arbeiðsloysisskipanin kann taka á seg aðrar uppgávur, sum hava samband við arbeiðsmarknaðin.“
- 2) Aftaná § 2 verður sum nýggj áseting sett:
 „§ 2a. Inntøkur og útreiðslur stovnsins verða ikki tiknar við á løgtingsfíggarlógina.“
- 3) § 5 verður orðað soleiðis:
 „§ 5. Roknskaparárið er álmanakkaárið. Roknskaparførslan skal fylgja ásetingunum í ársroknskaparlógini við slíkum tillagingum, ið mettar vera neyðugar, løgtingslógini um bókhaldsskyldu og kunngerð um minstutrøv til bókhald og roknskap. Um stýrið góðkennir ásetingarnar, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð nærri reglur um roknskaparførsluna. Roknskapurin verður almannakunngjørdur.
 Stk. 2. Roknskapurin verður grannskoðaður av løggildum grannskoðara, sum stýrið velur fyri eitt ár í senn.
 Stk. 3. Landsstýrismaðurin fær roknskapin frá Arbeiðsloysisskipanini.“
- 4) Í § 8, stk. 1, nr. 3 verður aftaná „FAS-skipanini“ sett „og undir FAS-líknandi skipan, sum gevur rætt til afturbering av skatti til reiðaran.“
- 5) Í § 8 verður aftaná stk. 1 sett:
 „Stk. 2. Tryggingartakarinn kann tó ongantíð rinda meira enn kr. 6.500 um árið.
 Stk. 3. Persónar, sum hava tíðaravmarkað uppihalds- og arbeiðsloyvi, kunnu eftir umsókn verða undantiknir gjaldskylduni fyri upp til eitt ár í senn. Undantøkan frá gjaldskylduni tekur við tann dagin, Arbeiðsloysisskipanin hevur fingið skrivliga umsókn um undantøku.“
- 6) § 9, stk. 2 og nýtt stk 3 og verða orðað soleiðis:
 „§ 9. Stk. 2. ALS-gjaldið fellur til gjaldingar, samstundis sum teir gjaldskyldugu rinda ella móttaka A-inntøku. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð seta aðra gjaldsfrist fyri gjaldskyldug sambært § 7, stk. 1, nr. 2. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta avgreiðslugjald fyri teir arbeiðsgevarar, sum ynskja at rinda ALS-gjald eftir rokning frá Arbeiðsloysisskipanini. Áðrenn lønin verður útgoldin løntakara, skal inngjaldið til Arbeiðsloysisskipanina avroknað.
 Stk. 3. Rinda tey gjaldskyldugu ikki rættstundis, skal renta rindast við 1 % fyri hvønn byrjaðan mánað. ALS-gjöld, avgreiðslugjöld, renta og møguligur innkrevjingarkostnaður av hesum kunnu krevjast inn við panting.“
 Stk. 3 verður stk. 4.
- 7) § 12, stk. 2-3 verða orðað soleiðis:
 „Stk. 2. ALS-gjaldið hjá sjálvstøðugt vinnurekandi og útgjaldið til sjálvstøðugt vinnurekandi, sum eru vorðin arbeiðsleys, verða, um stýrið tekur undir við ásetingunum, í kunngerð ásett av landsstýrismanninum sum fastar upphæddir.
 Stk. 3. ALS-gjöld sbrt. stk. 2 kunnu krevjast inn við panting.“
- 8) § 12, stk. 6 verður orðað soleiðis:
 „Stk. 6. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta nærri reglur um, hvør er sjálvstøðugur vinnurekandi, nær hin sjálvstøðugt vinnurekandi er arbeiðsleysur, herundir nær vinnuvirki hansara er hildið uppat, um inngjöld, avgreiðslugjöld og rentu fyri ov seint rindað inngjöld, hvørjar upplýsingar hin sjálvstøðugt vinnurekandi skal lata Arbeiðsloysisskipanini, nær teir skulu verða latnir, og áseta freist fyri at lata hesar upplýsingar o.l.“
- 9) Í § 13 verður sum 2. pkt. sett:
 „Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta nærri reglur um inngjald, útgjald, nær hesir persónar eru arbeiðsleysir, tøkir, o. l.“
- 10) § 14, stk. 1 verður orðað soleiðis:
 „§ 14. Rætt til arbeiðsloysisstuðul hevur persónur frá tí degi, tá viðkomandi:
 1) er arbeiðsleysur og mótvegis Arbeiðsloysisskipanini prógvar, at so er, tó í fyrsta lagi frá tí degi Arbeiðsloysisskipanin hevur mótikið skrivliga umsókn,
 2) er tøkur á arbeiðsmarknaðinum og arbeiðsførur at átaka sær eithvørt fulltíðarstarv,
 3) hevur fylt 16 ár, men ikki 67 ár,

- 4) hefur bústað í Føroyum og
- 5) ikki er sjálvstøðugt vinnurekandi sambært § 12, stk. 6.“
- 11) Í § 14 verður aftaná stk. 3 sum nýtt stk. sett:
„Stk. 4. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta nærri reglur um, nær ein persónur er arbeiðsleysur, er tøkur, nær hann er arbeiðsførur o. l.“
- 12) § 15, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 15 Útrokningargrundarlagið er móttikna A-inntøkan seinastu 12 mánaðirnar, áðrenn arbeiðsloysið er staðfest. Upp í útrokningargrundarlagið verður ikki roknað:
- 1) fólka- og fyrítíðarpensjón,
 - 2) aðrar skattskyldugar almannaveitingar,
 - 3) A-inntøka til avmarkaða skattskyldu undir FAS-skipanini, umframt undir FAS-líknandi skipanini, sum gevur rætt til afturbering av skatti til reiðaran og
 - 4) tænastráttararbeiðisgjöld og aðrar líknandi eftirlønir, uppihaldspeningur sbrt. hjúna-bandslógini og barnapeningur sbrt. lóg um rættindi barnanna,
- í tann mun, nevndu inntøkur eru undantiknar gjaldskyldu sambært § 8a.“
- 13) Í § 15 verður stk. 2 strikað, og stk. 3-4 verða hereftir stk. 2-3.
- 14) § 15, stk. 4, sum hereftir verður stk 3 verður orðað soleiðis:
„Stk. 3. Hjá persóni, sum fer úr arbeiði í skúla ella í læru, sum í mesta lagi er ásett at vara 12 mánaðir, verður útrokningargrundarlagið tann í stk. 1 lýsta inntøka seinastu 12 mánaðirnar, áðrenn viðkomandi fór í skúla ella í læru, um hetta er hægri enn roknaða útrokningargrundarlagið eftir stk. 1. Sama regla er galdandi hjá persóni, sum fer í vinnu uttanlands.“
- 15) Í § 15 verður aftaná stk. 4, sum hereftir verður stk.3, sum nýtt stk. sett:
„Stk. 4. Útrokningargrundarlagið sbrt. stk. 1 hjá arbeiðsleysum á fiskavirkjum sbrt. § 20 verður roknað fyrstu ferð fyrsta dag í tí vikuni, tá hin arbeiðsleysi fyrstu ferð fær útgjald úr fiskavirkisskipanini. Útrokningargrundarlagið verður harumframt roknað av nýggjum tann 1. januar á hvørjum ári. Nýggja útrokningargrundarlagið kann tó ongantíð verða lægri enn tað fyrsta útrokningargrundarlagið, sbr. Stk. 1.“
- 16) § 16 verður orðað soleiðis:
„§ 16. Arbeiðsloysisstuðul pr. dag er 80% fyrstu 253 útgjaldsdagarnar og hereftir 75% av tí í § 15 nevnda útrokningargrundarlagi, býtt við 253.

Útgaldið verður fyri allar dagar í árinum við undantaki av leygar-, sunnu-, og halgidøgum.

Stk. 2. Árligi arbeiðsloysisstuðulin er í mesta lagi kr. 240.000 fyrstu 253 útgjaldsdagarnar og hereftir kr. 225.000. Fráðrigin hesi upphædd verða tænastráttararbeiðisgjöld, umframt aðrar líknandi eftirlønir, sum verða skattaðar sum A-inntøka, tó ikki fyrítíðarpensjónir. Dagligi arbeiðsloysisstuðulin er í mesta lagi hægsti árligi arbeiðsloysisstuðulin, býttur við 253. Arbeiðsloysisstuðulin um tíman er í mesta lagi hægsti dagligi arbeiðsloysisstuðul, býttur við 8.

Stk. 3. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð reglur um útgjald, herundir útgjaldsdagar, útgjaldsleið, hvørjar upplýsingar hin arbeiðsleysi skal lata Arbeiðsloysisskipanini, hvør skal vátta hesar upplýsingar, nær og hvussu tær verða latnar og ásetan av freist fyri at lata hesar upplýsingar o. l.

Stk. 4. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð um í hvønn mun hin arbeiðsleysi kann hava aðra inntøku, samstundis sum hann fær arbeiðsloysisstuðul, og hvussu stuðulin skal skerjast í mun til hesa inntøku og í mun til frítíðarløn, sum tann arbeiðsleysi fær, og nærri reglur í hesum sambandi.“

17) § 17 verður strikað.

18) § 18 verður orðað soleiðis:

„§ 18. Arbeiðsleysur, sum er burturvístur orsakað av tænastráttararbeiðisgjöldum, missir samstundis rættin til stuðul í 4 vikur at rokna frá tí degi, setanarliga tilknýtið hansara til arbeiðsgevaran er av. Sama er galdandi, um so er, at hin arbeiðsleysi uttan haldgóða grund hevur sagt seg úr starvi. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta reglur um, nær talan er um haldgóða grund o. l.“

19) § 19 verður orðað soleiðis:

„§ 19. Arbeiðsleysur, sum uttan serliga orsök noktar at taka á seg arbeiði, ávíst av arbeiðsávisingini, missir rættin til stuðul í 4 vikur at rokna frá degnum eftir, at fráboðanin um arbeiðstilboðið má rokna við at vera móttikin av tí arbeiðsleysa. Um stýrið tekur undir við ásetingunum kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta reglur fyri, nær talan er um serliga orsök o. l.“

20) § 20, stk. 1, 3. pkt. verður orðað soleiðis:

„Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð, hvørji fiskavirki koma undir hesa reglu og undir hvørjum treytum, hvørjir persónar koma undir hesa reglu og undir hvørjum treytum, útgjald, herundir

- útgjaldsdagar, útgjaldsleið og um skipanina annars, herundir hvørjar upplýsingar skulu gevast Arbeidsloysisskipanini, hvør skal vátta hesar upplýsingar, nær og hvussu tær verða latnar og ásetan av freist fyri at lata hesar upplýsingar o.l.“
- 21) Aftaná § 20 verður sett:
„§ 20a. Fyri fiskimenn, sum eru við fiskiskipum, sum hava veiðiloyvi sambært løgtingslóg um vinnuligan fiskiskap, og sum verða lögð vegna umvælingar, verður arbeidsloysisstuðul goldin eftir 30 dagar, frá tí at skipið varð lagt, hóast setanarliga tilknýtið millum fiskimannin og reiðaríð ikki er av. Goldið verður í mesta lagi fyri 60 útgjaldsdagar. Fyri hvørjar kr. 1.000,-, sum útrokningargrundarlagið hjá fiskimanninum fer upp um upphæddina, nevnda í § 16, stk. 2, minkar útgjaldið við 0,5 prosentstigum.
Stk. 2. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð, hvørjir fiskimenn koma undir hesa reglu, og undir hvørjum treytum, hvørjar umvælingar talan skal vera um, útgjald, herundir útgjaldsdagar, útgjaldsleið, og um skipanina annars, herundir hvørjar upplýsingar skulu gevast Arbeidsloysissskipanini, hvør skal vátta hesar upplýsingar, nær og hvussu tær verða latnar, og ásetan av freist fyri at lata hesar upplýsingar o. l.“
- 22) 21, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 21. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð nærri reglur um útgjaldingar til fólk í farloyvi frá føstum ella støðugum starvi, herundir at útgjaldið kann vera lægri, enn ásett í § 15 og § 16, hvørjar treytir skulu setast tí, ið fer í farloyvi, og tí arbeidsleysa, m.a. hvussu tann, ið fer í farloyvi, skal skrásetast í arbeidsávísingini, hvussu leingi hin arbeidsleysi skal hava fingið stuðul, umframt nærri reglur um, nær talan er um fast ella støðugt starv, o. l.“
- 23) 21, stk. 3 verður orðað soleiðis:
„Stk. 3. Útgjald undir farloyvi skal verða givið við teirri treyt, at annað fólk, sum fær arbeidsloysisstuðul og er tókt í arbeidsávísingini, verður sett í staðin í sama tíðarskeiði og í hvuðsheitum undir somu treytum.“
- 24) 22, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 22. Rætturin til útgjald fellur burtur, tá arbeidsleysur í undanfarna 3-ára skeiði hevur fingið arbeidsloysisstuðul útgoldnan í 648 dagar.
Stk. 2. Hóast viðkomandi ikki hevur fingið arbeidsloysisstuðul útgoldnan í tí í §§ 18 og 19 nevnda tíðarskeiði, veður tað í §§ 18 og 19 nevnda tíðarskeiði talt við í tað í stk. 1 nevnda tíðarskeiði“.
- 25) § 24, stk. 1 verður sum pkt. 2 og 3 sett:
„Rætturin til fáa útgoldið stuðul eftir §§ 14 og 21 er treytaður av, at viðkomandi er skrásettur í arbeidsávísingini. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, ásetir landsstýrismaðurin í kunngerð, í hvønn mun og undir hvørjum treytum onnur, sum ynskja tað, kunnu verða skrásett í arbeidsávísingini.“
- 26) 25 verður orðað soleiðis:
„§ 25. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta reglur um førleikagevandi tiltøk fyri arbeidsleys, sum fáa arbeidsloysisstuðul eftir hesi lóg, herundir seta í verk skipanir við arbeidsvenjingum hjá privatum og/ella almennum arbeidsgevarum, umframt áseta reglur um, undir hvørjum treytum Arbeidsloysissskipanin í sambandi við slík tiltøk endurrindar arbeidsgevaranum tann stuðul, hin arbeidsleysi annars hevdi havt rætt til, og møguligar aðrar útreiðslur.“
- 27) 26, stk. 1, verða pkt. 2 og 3 orðað soleiðis:
„Avgerðir hjá kærunevndini kunnu ikki kærast til annan fyrisitingarligan myndugleika, men kunnu skjótast inn fyri Føroya Rætt. Freistin hjá Arbeidsloysissskipanini at skjóta mál inn fyri Føroya Rætt er innan 6 mánaðir eru farnir frá, at Arbeidsloysissskipanin er kunnað um avgerðina.“
- 28) § 26, stk. 2 verður aftaná 1. pkt. sett:
„Kærunevndin kann í serligum førum leingja freistina at geva ummæli.“
- 29) § 27 verður stk. 2 strikað, og stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 27. Til umsiting og eftirlit eftir hesi lóg kann Arbeidsloysissskipanin útvega sær allar upplýsingar frá TAKS og øðrum myndugleikum.“
- 30) 27, stk. 4, sum hereftir verður stk. 3 verður orðað soleiðis:
„Stk. 3. Fakfeløg og arbeidsgevarar hava skyldu at geva Arbeidsloysissskipanini tær upplýsingar, skipanin biður um í sambandi við umsiting og eftirlit.“
- 31) 28, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 28. Hevur arbeidsleysur givið Arbeidsloysissskipanini skeivar upplýsingar, ella tagt um umstøður, sum hava havt týðning fyri arbeidsloysisstuðulin, ella annars móti betri vitandi móttikið stuðul uttan at hava rætt til tess, kunnu upphæddir, sum av órøttum eru útgoldnar, verða kravdar afturgoldnar frá tí arbeidsleysa.“
- 32) § 28 verða aftaná stk. 2 sum nýggj stk. sett:
„Stk. 3. Afturgjalding av skuld eftir stk. 1 og

stk. 2 kann fara fram við móttrokning í øðrum krøvum, viðkomandi hevur móttvegis Arbeiðsloysisskipanini.

Stk. 4. Upphæddir, sum verða kravdar inn eftir hesi grein, fella til gjaldingar ein mánað eftir, at krav er sett fram. Krøv sambært hesi grein, umframt møguligur innkrevjingarkostnaður av hesum, kunnu krevjast inn við panting.

Stk. 5. Um stýrið tekur undir við ásetingunum, kann landsstýrismaðurin í kunngerð áseta smámunarmark í sambandi við innkrevjing av ov nógv útgoldnum stuðli.“

- 33) Allastaðni í lógini um arbeiðsloysistrygging og arbeiðsávísing, har tað er latin stýrinum heimild at áseta reglur í kunngerð, verður heimildin latin landsstýrismanninum, treytað av, at stýrið góðkennir ásetingarnar.

§ 2

Løgtingslógin kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Stk. 2. Hóast ásetingina í stk. 1 fáa broytingarnar í § 22, stk. 1 ikki gildi fyrr enn 1. januar 2010.

Stk. 3. Fram til 1. januar 2010 verður § 22, stk. 1 orðað soleiðis:

„§ 22. Rætturin til útgjald fellur burtur, tá arbeiðsleysur í undanfarna 3-áraskeiði hevur fingið arbeiðsloysisstuðul útgoldnan í 723 dagar.“

Stk. 4. Tey, sum eru í Arbeiðsloysisskipanini og fáa arbeiðsloysisstuðul, tá lógin kemur í gildi, fáa útroknað nýtt útrokningargrundarlag sambært § 15, og verður nýggja útrokningargrundarlagið roknað av móttiknu A-inntøkuni seinastu 12 mánaðirnar, áðrenn lógin kom í gildi. Nýggja útrokningargrundarlagið kann tó ikki verða lægri enn útrokningargrundarlagið, áðrenn henda lógin kom í gildi.

§ 3

Har tað eftir lógini kunnu ásetast nærri reglur í kunngerð, verða reglur, ásettar í kunngerð við heimild í løgtingslóg nr. 113 frá 13. juni 1997 um arbeiðsloysistrygging og arbeiðsávísing, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 12 frá 9. februar 2001, verandi í gildi til tær verða tiknar av, ella aðrar settar í staðin við heimild í hesi lóg.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Lögtingslóg um broyting í ymsum skatta-, avgjalds- og stuðulslógum (Bústaðapakkin)

Samsvarandi samtykt Lögtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa lögtingslóg:

§ 1

Í lögtingslóg nr. 148 frá 30. desember 1996 um stuðul til rentuútreiðslur av lánnum, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 45 frá 30. mars 2001, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 1 verður sum nýtt stk. 2 sett:
„Stk. 2. Rætt til rentustuðul eftir hesi lóg hava eisini vanlig lutaíbúðafeløg, stovnst sett sambært § 12 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg, og serstøk lutaíbúðafeløg, stovnst sett sambært § 32 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg.“
- 2) Í § 2, nr. 2 verður sum nýtt litra b sett:
„b) keyp ella bygging, umvæling ella umbygging av bústaðaeindum í lutaíbúðafeløgum.“

Litra b og c verða hereftir litra c og d.
- 3) Í § 2 verður sum nýtt stk. 2 sett:
„Stk. 2. Rentustuðul til lutaíbúðafeløg eftir § 3 í hesi lóg verður fyri vanlig lutaíbúðafeløg, sambært kapitli 2 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg, veittur fyri hvønn lutin, og fyri serstøk lutaíbúðafeløg, sambært kapitli 3 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg, veittur fyri hvørja bústaðaeind.“
- 4) Í § 2a, stk. 1 verður eftir orðið „hús“ sett: „v.m.“
- 5) Í §§ 6, stk. 4 og 7, stk. 3 verður eftir orðið „persónur“ sett: „v.m.“
- 6) § 8, stk. 1 verður orðað soleiðis:
„§ 8. Fær ein persónur v.m. endurgjald á annan hátt fyri rentuútreiðslur, hevur hesin persónur v.m. samstundis ikki rætt til rentustuðul eftir hesi lóg.“

§ 2

Í lögtingslóg nr. 58 frá 7. juni 2007 um stuðul til bygging og umvæling av eignum bústaði verður eftir § 1 sett:
„§ 1a. Vanlig lutaíbúðafeløg, sambært kapitli 2 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg, sum byggja ella umvæla egnar lutaíbúðir, hava rætt til stuðul eftir hesi lóg.“

Stk. 2. Stuðul verður veittur fyri meirvirðisgjald av arbeiðsløn við í mesta lagi kr. 150.000 pr. lutin í felagnum.

Stk. 3. § 1, stk. 3 í hesi lóg er eisini galdandi fyri vanlig lutaíbúðafeløg.“

§ 3

Í lögtingslóg nr. 136 frá 8. september 1992 um meirvirðisgjald, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 66 frá 7. juni 2007, verður í § 3, stk. 2 eftir orðið „kommunur“ sett: „og serstøk lutaíbúðafeløg, sbr. kap. 3 í lögtingslóg um lutaíbúðafeløg.“

§ 4

Í lögtingslóg nr. 87 frá 1. september 1983 um áseting av skatti, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 64 frá 10. juni 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 1 verður eftir § 8, stk. 2 sett:
„og § 8a, stk.1“
- 2) Eftir § 8 verður sum nýggj grein sett:
„§ 8a. Leiguinntøka, ið stavar frá útleigan av húsum v.m. til bústaðarendamál, verður brutto-skattað við 25%. Bert tann parturin av leiguinntøkuni, sum fer upp um kr. 24.000 árliga, verður skattaður. Leiguinntøka, skattað eftir hesum stykki, verður ikki tikin við í skatta-grundarlagið í § 1. Skatturin verður býttur við 45% til avvarðandi kommunu og 55% til landskassan.
Stk. 2. Leiguinntøka kann í staðin fyri at verða skattað eftir stk. 1 verða skattað eins og onnur inntøka. Inntøkan verður tá tikin við í skatta-grundarlagið í § 1 uttan botnfrádrátt.“

§ 5

Í lögtingslóg nr. 86 frá 1. september 1983 um landskatt og kommunuskatt (skattalógin), sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 64 frá 10. juni 2008, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 29 verður eftir nr. 24 sett:
„25) stuðul sambært lögtingslóg um stuðul til bygging og umvæling av eignum bústaði.“
- 2) § 83a verður orðað soleiðis:
„§ 83a. Afturberingin sambært § 63a verður borin av landskassanum.“

§ 6

og § 5, nr. 2 hava virknað frá 1. januar 2009, og § 5, nr. 1 hevur virknað frá 1. juli 2007.

Henda løgtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd. §§ 1-3 hava virknað frá 1. juli 2009, § 4

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Lm. nr. 141/2008

Løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um býarskipanir og byggisamtyktir

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í løgtingslóg nr. 13 frá 21. mai 1954 um býarskipanir og byggisamtyktir, sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 32 frá 30. apríl 2007, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 1, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, í § 4, stk. 1, 2, 3 og 4, í § 6, stk. 1 og 2, í § 7, í § 8, í § 9, stk. 1 og 2, tvær staðni í § 11, stk. 1, í § 11, stk. 2 og 3, í § 12, § 15, § 16, § 18, § 22 og tvær staðni í § 26 verður „landsstýrið“ broytt til: „landsstýrismaðurin“.
- 2) Tvær staðni í § 4 og § 6 og eina staðni í § 24 verður „landsstýrinum“ broytt til: „landsstýrismanninum“.
- 3) Í § 6, stk. 1, § 12, stk. 3 og § 13, stk. 1 verður „3 mánaðir“ broytt til: „6 vikur“.
- 4) Í § 13, stk. 2 verður „kommunan“ broytt til: „ognarmaður“.
- 5) Í § 4 verður aftaná stk. 2 sum nýtt stk. sett :
„ *Stk. 3.* Allar kommunur skulu í seinasta lagi 31. desember 2010 hava sent landsstýrismanninum byggisamtykt til góðkenningar fyri allar bygdir í kommununi. Í kommunum við fleiri bygðum verður hvør bygð mett fyri seg í mun til tørv á byggilendi til tey ymisku endamálini, ið eru góðkend í byggisamtykt. Góðkendar byggisamtyktir skulu endurskoðast og sendast landsstýrimanninum til staðfestingar fimta hvørt ár.“
Stk. 3-5 verða hereftir til stk. 4-6.
- 6) Í § 4, stk. 3 verður „§ 5, stk. 2, 3 og 5“ broytt til: „§ 5, stk. 2, 4 og 6“.
- 7) Í § 4, stk. 4 verður „§ 5, stk. 3“ broytt til: „§ 5, stk. 4“.

- 8) Í § 4, stk. 5 verður „stk. 4“ broytt til: „stk. 5“.
- 9) Í § 6, stk. 5, verður „§ 4, stk. 3“ broytt til: „§ 4, stk. 4“.
- 10) Í § 26, stk. 1, verður „§ 4, stk. 4“ broytt til: „§ 4, stk. 5“.
- 11) Í § 5 verður aftaná stk. 2 sum nýtt stk. sett:
„*Stk. 3.* Uppfylt ella turrlagt sjóðki, tunlar og onnur bygningsverk undir jørð skulu, áðrenn hesi verða gjørd, hava heimild í góðkendari byggisamtykt.“
Stk. 3-6 verða hereftir til stk. 4-7.
- 12) Í § 5, stk. 4 verður „stk. 3“ broytt til: „stk. 4“.
- 13) Í § 5, stk. 6 verður „stk. 3 og“ broytt til: „stk. 4 og 5“.
- 14) Í § 22 verður „§ 5, stk. 3 nr. 2“ broytt til: „§ 5, stk. 4 nr. 2“.
- 15) Aftaná § 7 verður sett:
„**§ 7a.** Allar kommunalar byggisamtyktir verða skrásettar í eini lendisskrá, sum er atkomulig hjá almenninginum.
Stk. 2. Tá byggisamtyktin er góðkend, hevur kommunan innan 4 vikur skyldu til at senda myndugleikanum, ið umsitur lendisskránnu, eina teldutøka útgávu av byggisamtyktini.
Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetur í kunngerð, hvussu lendisskráin skal skipast, harundir nýtslugjöld og reglur fyri, hvussu kort og dátur skulu verða skikkað, tá tey verða send lendisskránni.
Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at uppskot um byggisamtyktir eftir § 6 skulu fráboðast lendisskránni.“

§ 2

Henda løgtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Løgtingslóg um broyting í løgtingslóg um matrikulering og sundurbýti v.m.

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

§ 1

Í løgtingslóg nr. 64 frá 11. desember 1962 um matrikulering og sundurbýti v.m., sum broytt við løgtingslóg nr. 111 frá 13. desember 2006, verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) Í § 1, tvær staðni í § 3, í § 6, tvær staðni í § 13, í §§ 21, 27, 31 og 36 verður „matrikulstovuni“ broytt til: „matrikulmyndugleikanum“.
- 2) Í §§ 3, 4, 5, 7, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 25, 26, 31, 34, 35, 37, 39 og 40 verður „matrikulstovan“ broytt til: „matrikulmyndugleikin“.
- 3) Í § 6 verður „á matrikulstovuni“ broytt til: „há matrikulmyndugleikanum“.
- 4) Í §§ 14, 18, 24 og 29 verður „matrikulstovuna“ broytt til: „matrikulmyndugleikan“.
- 5) Í §§ 16 og 18 verður „matrikulstovunnar“ broytt til: „matrikulmyndugleikans“.
- 6) Í § 43 verður „matrikulstovu“ broytt til: „matrikulmyndugleika“.
- 7) Í § 7 verður „Føroya Jarðarráð“ broytt til: „búnadarmyndugleikin“.
- 8) Í §§ 4, 5, 6, 16 og tvær staðni í § 32 verður „landsstýrinum“ broytt til: „landsstýrismanninum“.
- 9) Í §§ 6, 19, 34, 38 og tríggjar staðni í § 40 verður „landsstýrið“ broytt til: „landsstýrismaðurin“.
- 10) Í § 18 verður „landsstýrið“ broytt til: „landsstýrismannin“.
- 11) Í § 13 verður „sorinskrivara“ broytt til: „tinglýsingarmyndugleika“.
- 12) Tvær staðni í § 13 og eina staðni í § 24 verður „sorinskrivarin“ broytt til: „tinglýsingarmyndugleikin“.
- 13) Í §§ 14, 23, 25, 37 og tvær staðni í § 27 verður „sorinskrivaranum“ broytt til: „tinglýsingarmyndugleikanum“.

14) Í § 13 verða orðini „og viðkomandi sýslumanni“ strikað.

15) Í § 27, litra b) verður í staðin fyri orðini „, at tað“ sett „, ið“.

16) Aftaná kap. 2 verður sett:

„Kap. 2 a.

Skráseting av nýkomnum eigindómum

§ 12 a. Bygningsverk, ið gjørd eru undir jørð, kunnu skrásetast við matrikulnummari og vídd eins og vanligir eigindómar. Í skrásetingini skal hæddin eisini verða staðfest.

Stk. 2. Turrøgd ella uppfyllt lendi av sjóøki kunnu skrásetast við matrikulnummari og vídd eins og vanligir eigindómar.

Stk. 3. Tann, sum lógliga hevur skapt bygningsverk ella lendi eftir stk. 1-2, kann biðja um at fáa hesi matrikulerað.

Stk. 4. Áðrenn nýggj bygningsverk undir jørð, ella turrøgd ella uppfyllt lendi av sjóøki kunnu skrásetast, skal matrikulmyndugleikin tryggja sær, at neyðug loyvi eru givin frá avvarðandi myndugleikum.“

17) Aftaná § 15 verður sett:

„§ 15 a. Fjós, hjallur, úthús, seyðahús og bygningar annars, sum hoyra til festi, og sum sambært galdandi byggisamtykt liggja í landbúnaðarøki, kunnu bítast frá festinum.

Stk. 2. Áðrenn avgerð verður tikin um sundurbýti, skal málið sendast búnaðarmyndugleikanum til ummælis.

Stk. 3. Við sundurbýti eftir stk. 1 verður støddin av lendum til bygningin ella bygningarnar ásett av matrikulmyndugleikanum.“

18) Í § 16 litra c) verður „allur parturin“ broytt til: „partur“.

19) Í § 16 verður aftaná litra h) sett:

„i) tá jørð, sum ikki er byggilendi sbrt. litra f), ynskist býtt sundur.“

20) § 17 verður orðað soleiðis:

„§ 17. Við sundurbýti má lutur ikki verða lagdur í sovorðnum skapi, at hann er óhentur til endamálið. Harundir má partur í felagseigindómi uttangaðs altíð hoyra til ávísan fastan eigindóm í somu markatalsbygd.

Stk. 2. Verður tað í kommunustýrisins ummæli eftir § 20 ella á annan hátt upplýst, at tað við sundurbýtinum koma fram viðurskifti, sum ikki samsvara reglunum í:

- a) lóggávuni um bygg- og brunaviðurskifti,
- b) eini góðkendari byggisamtykt ella býarskipan, ella
- c) lóggávuni annars, kann sundurbýtið ikki verða góðkent uttan so, at avvarðandi myndugleiki hevur givið undantaksloyvi.

Stk. 3. Øki, ið hoyrir til fornminni, kann ikki bítast sundur, uttan friðingarmyndugleikin frammanundan hevur góðkent býtið.

Stk. 4. Í økjum, har góðkend byggisamtykt ikki hevur ásett minstustødd fyri byggigrundir ella urtagarðar, mugu hesi ikki leggjast við minni vídd enn 500 m². Sethúsabyggigrundir kunnu ikki leggjast við størri vídd enn 3000 m².

Stk. 5. Eigindómar, sum longu eru byggigrundir ella urtagarðar, mugu við sundurbýti ikki verða gjørdir minni enn 500 m², uttan at hetta er ásett í góðkendari byggisamtykt.

Stk. 6. Í økjum, har góðkend byggisamtykt ikki hevur ásett minstustødd fyri landbúnaðarjörð, má henda við sundurbýti ikki verða gjørd minni enn 5000 m². Tann minsta av tí í byggisamtykt ásettu stødd á landbúnaðarøki má ikki vera minni enn 3000 m².

Stk. 7. Partur hjá einum eigindómi í felags eigindómi má ikki bítast sundur í minni enn 2 gyllin.

Stk. 8. Lutur, sum ikki verður lagdur saman við grannalut, má ikki bítast frá uttan við atgongd til almennan veg. Ferðslurætturin skal ikki vera tíðaravmarkaður ella treytaður. Tó kann verða vikið frá reglunum í hesum stykki, tá frábýtt verður til landbúnaðarendamál í bygdum, sum ikki eru útskiptar, treytað av, at tann ferðslurættur, sum er, verður verandi.“

21) Í § 26 og í § 27, litra b) verður „500 kr.“ broytt til: „50.000 kr.“

22) Í § 26 verður eftir seinasta punktum sett: „Landsstýrismaðurin kann við kunngerð hækka upphæddina fyri mesta virði á lendum, ið flutt verður.“

23) Í § 27 verður sum nýtt stk. 2 sett: „*Stk. 2.* Landsstýrismaðurin kann við kunngerð hækka upphæddina fyri mesta virðið á lendum, ið er ásett í stk. 1 litra b).“
Stk. 2 og 3 verða hereftir stk. 3 og 4.

24) Aftaná § 38 verður sett: „**§ 38 a.** Matrikulmyndugleikin kann gera rætting í matriklinum, tá ein eigindómur er broyttur, orsakað av omanlopi ella burturmáan.
Stk. 2. Matrikulmyndugleikin, kommunan ella eigarin kann taka stig til, at rætting eftir stk. 1 verður framd.“

§ 2

Stk. 1. Henda lögtingslóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd. Danski lógarteksturin fer samstundis úr gildi.

Stk. 2. Ásetingarnar í § 17 eru bert galdandi fyri sundurbýti, ið verður fram eftir, at hendan lögtingslógin er komin í gildi.

Stk. 3. Umsóknir og áheitanir, ið ikki eru liðugt viðgjørðar, tá lögtingslógin kemur í gildi, verða viðgjørðar og avgreiddar sambært higartil galdandi reglum.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Løgtingslóg um aling av fiski v.m.

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og kunnger lögmaður hesa løgtingslóg:

Kapittul I Endamál og gildisøki

Endamál

§ 1. Lógin hevur til endamáls at skapa karmar fyri burðardyggari menning av alivinnuni og at skapa karmar fyri, at alivinnan er kappingarfør og kastar sum mest av sær.

Sakligt gildisøki

§ 2. Lógin fevnir um framleiðslu av djórum og plantum, sum liva í vatni ella sjógvi (alivirksemi). Sum framleiðsla verður roknað øll tiltøk til tess at ávirka tyngd, stødd, tal, eginleikar ella góðsku á djórum og plantum, sum liva í vatni ella sjógvi.

Geografiskt gildisøki

§ 3. Lógin er galdandi á føroyskum landøki, og á innaru og ytru landleiðirnar.

Kapittul II Aliloyvi

Krav um aliloyvi

§ 4. Landsstýrismaðurin kann eftir § 6 veita loyvi at reka alivirksemi. Tilíkt loyvi kann eisini fáast við, at loyvið verður flutt frá einum loyvishavara til ein annan eftir § 14.

Stk. 2. Einans feløg, sum hava loyvi sambært stk. 1, kunnu reka alivirksemi.

Innihaldið í aliloyvinum

§ 5. Aliloyvið gevur rætt til framleiðslu av ávísium djórum og plantum á avmarkaðum geografiskum økjum við teimum til eina og hvørja tíð ásettu avmarkingunum í loyvinum.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin setur í loyvinum nærri ásetingar um innihaldið í loyvinum, heruppi í um tíðaravmarking. Landsstýrismaðurin kann eisini í kunngerð áseta nærri reglur um tey í pkt. nevndu viðurskifti.

Stk. 3. Aliloyvi kann tó í mesta lagi verða veitt fyri eitt 12-ára tíðarskeið, roknað frá útskrivingardegnum.

Stk. 4. Hóast stk. 3. kann loyvistíðin verða longd, um:

- 1) loyvishavarin hevur lokið tær í loyvinum ásettu treytirnar,
- 2) krøvini í § 11 um støðuna í mun til økisætlanir og verndartiltøk eru lokin, og

- 3) myndugleikarnir eftir § 6, stk. 1, litra c kunnu góðkenna tað.

Almennar treytir fyri at aliloyvi kann veitast

§ 6. Landsstýrismaðurin kann eftir umsókn geva aliloyvi, um

- 1) avviging av áhugamálum sambært § 12 er framd,
- 2) krøvini í § 11 um støðuna í mun til økisætlanir og verndartiltøk eru lokin,
- 3) tað eru givin tey loyvi, ið krevjast eftir:
 - løgtingslóg um umhvørvisvernd
 - løgtingslóg um djórasjúkur
 - løgtingslóg um matvørur.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um veiting av aliloyvum, og undir hesum reglur um útbjóðing av loyvum, treytir og metingarstöði.

Eigaraavmarking o.a.

§ 7. Aliloyvi kann verða latið partafeløgum og smápartafeløgum, sum eru skrásett hjá Skráseting Føroya, ella sum eru fráboðað Skráseting Føroya sum undir stovnan. Partabrøvini skulu vera navnapartabrøv.

Stk. 2. Eingin likamligur ella juridiskur persónur kann beinleiðis ella óbeinleiðis við atkvøðurætti ella á annan tilsvandi hátt hava ræði á alifyrítøkum, smbr. § 13 í kappingarlógini, sum hava meira enn 50% av aliloyvunum. Verða aliloyvir lögð saman, verður ásetingin í pkt. 1 bert nýtt fyri hesi aliloyvi. Pkt. 1 og 2 galda ikki smoltloyvi.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin skal skrivliga hava upplýsingar um broytingar í ognar- og avgerðarrættindaviðurskiftunum og avhending av aliloyvum. Verður mett, at ein broyting í ognar- og avgerðarrættindaviðurskiftunum er brot á stk. 2, kann landsstýrismaðurin áleggja alifyrítøkuni innanfyri nærri ásetta freist at rætta ólóggligu viðurskiftini, smbr. eisini § 8, stk. 1, litra d.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann í heilt serligum førum geva undantak frá stk. 1 og 2.

Broyting í og afturtøka av aliloyvum

§ 8. Landsstýrismaðurin kann broyta ella taka aftur aliloyvi:

- a) um týðandi fortreytir, sum aliloyvið er grundað á, eru broyttar,
- b) um aliloyvið er í stríð við økisætlanir og verndartiltøk eftir § 11,
- c) um grov brot ella endurtikin brot verða framd á ásetingar í hesi lóg ella ásetingar, givnar við heimild í hesi lóg,
- d) um álegging eftir § 7, stk. 3 ikki er fylgd innan ásettu freistina,

- e) um aliloyvi ekki verður brúkt ella bert verður brúkt í avmarkaðan mun,
- f) um loyvi ella góðkenning, nevnd í § 6, stk. 1, litra c dettur burtur, ella at tað eftir nevndu lóggávu er sett bann ella líknandi tiltøk í verk soleiðis, at loyvi ekki kann verða nýtt.

Stk. 2. Broyting ella afturtøka av aliloyvi kann gerast tíðaravmarkað. Tíðaravmarkingin kann gerast treyt-að av, at ávís viðurskipti verða fingin í rættlag.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta nærri reglur um broyting ella afturtøka av aliloyvum.

Kapittul III Krøv til aliútbúnað og rudding

Krøv til aliútbúnað og útgerð o.a.

§ 9. Útgerð og anlegg, sum verða brúkt til alibrúk sambært hesi lóg, skulu hava styrki og eginleikar annars, sum í minsta lagi eru fullgóð til nýtsluna, skulu vera forsvarliga gjørd og skulu brúkast við neyðugum ansni.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta krøv um eginleikar, gerð og brúk av alianleggum og aliútbúnaði sambært stk. 1 og kann undir hesum seta góðkenningarskipanir v.m. í verk.

Rudding o.a.

§ 10. Tá alivirksemi heldur uppat, heilt ella partvíst, skal loyvishavari taka stig til at rudda viðkomandi aliøki og grannalag, sum møguliga eru ávirkað av alingini. Ruddingin skal fevna um aliútbúnað og lívverur o.a., sum loyvishavarin varðar av.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann avgera ella áseta reglur um, at tann, sum rekur alivirksemi, hevur skyldu at fáa aftur djóra- ella plantusløg, sum eru sett út.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann avgera ella áseta reglur um skyldu at veita trygd fyri ruddingarskylduni sambært stk. 1 og 2.

Kapittul IV Økisnýtsla

Økisnýtsla, økisætlanir

§ 11. Aliloyvi kann ekki verða givið og aliøki kann ekki verða tillutað, um hetta stríðir ímóti:

- a) byggisamtyktum og býarplanum smbrt. løgtingslóg um býarskipanir og byggisamtyktir,
- b) avgerðum um verndartiltøk eftir løgtingslóg um náttúrufríðing,
- c) avgerðum um verndartiltøk eftir løgtingslóg um fornminni,
- d) ætlanum hjá landinum fyri virksemi á firðum og sundum.

Avvigan av áhugamálum í sambandi við økisnýtslu til aling

§ 12. Tá aliloyvi verða givin og aliøki tillutað skal loyvisfyrisingin meta um áhugamálini viðvíkjandi

nýtslu av økinum, og undir hesum:

- a) tørvin hjá umsøkjaranum,
- b) møguliga nýtslu av økinum til annað alivirksemi,
- c) aðra nýtslu av økinum,
- d) verndaráhugamál, sum ekki eru nevnd í § 11.

Nýtsla av økjum

§ 13. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta reglur um ella forboð móti ferðslu ella øðrum virksemi á aliøkjum og atliggjandi økjum, um hetta er neyðugt við fyrirliti til alivirksemið.

Kapittul V Avhendan og veðsetan av aliloyvum

Avhendan av aliloyvi

§ 14. Aliloyvi kunnu avhendast.

Stk. 2. Avhendan av aliloyvi hevur ekki týðning fyri møguleikan hjá myndugleikanum at fremja tiltøk eftir lógini, heruppií at taka loyvi aftur.

Stk. 3. Tað er ekki loyvt at leiga aliloyvi út. Undantak kann verða gjørt, um serligar grundir eru fyri hesum.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um avhendan av aliloyvum, herundir um útleigan av aliloyvum.

Veðseting av aliloyvi

§ 15. Aliloyvi kunnu veðsetast.

Stk. 2. Veðsetingin fær rættarvernd við tinglýsing eftir reglunum í tinglýsingarlógini um tinglýsing viðvíkjandi leysafæ.

Stk. 3. Veðsetingin hevur ekki týðning fyri møguleikan hjá myndugleikanum at fremja tiltøk eftir lógini, heruppií at taka loyvi aftur.

Stk. 4. Landið hevur veðrætt fram um øll onnur veðrættindi o.a. í loyvinum fyri krøv um dagbøtur eftir § 22 og krøv um at fáa galdið útreiðslurnar til tiltøk eftir § 23.

Kapittul VI Almenn krøv og skyldur

Fakligur førleiki

§ 16. Øll, sum starvast við virksemi, sum er fevnt av hesi lóg, skulu hava neyðugan fakligan førleika til tflíkt virksemi.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetur í kunngerð nærri reglur um førleikakrøv eftir lógini.

Innaneftirlit

§ 17. Fyri at tryggja, at ásetingarnar í lógini verða hildnar, kann landsstýrismaðurin í kunngerð seta krøv um, at tann sum rekur virksemi, ið er fevnt av lógini, skal hava skipað innaneftirlit, og um innihaldið í innaneftirlitinum.

Upplýsingar- og kanningarskylda

§ 18. Tann, sum rekur virksemi, ið er fevnt av lógini,

hefur skyldu til at veita landsstýrismanninum upplýsingar, skjöl, tilfar til royndir og annað, sum er neyðugt fyri at landsstýrismaðurin kann røkja sínar uppgávur sambært lógini.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin kann áleggja tí, sum rekur virksesemi, ið er fevnt av lógini, at gera kanningar, sum eru neyðugar fyri at landsstýrismaðurin kann røkja sínar uppgávur sambært lógini.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta nærri reglur um upplýsingar- og kanningarskylduna í stk. 1 og 2, og undir hesum at ávísar skyldur skulu útinast regluliga.

Skylda at veita eftirlitsmyndugleikanum hjálp o.a.

§ 19. Tann, sum rekur virksesemi, ið er fevnt av lógini, hefur skyldu til at geva landsstýrismanninum atgongd til øll øki og útgerð, sum hoyra til virksemið, soleiðis at landsstýrismaðurin kann røkja sínar uppgávur sambært lógini.

Stk. 2. Tann sum rekur virksesemi, ið er fevnt av lógini, skal lata neyðug høli, útgerð, tilfar, verur og arbeiðshjálp til taks til fremjan av eftirlitinum og annars hjálpa við eftirlitsarbeiðinum.

Gjald

§ 20. Til tess at fáa og varðveita aliloyvi, verður rindað eitt árligt gjald eftir nærri reglum, ásettum í kunngerð frá landsstýrismanninum.

Kapittul VII Tiltøk í sambandi við brot

Álegging um tiltøk

§ 21. Í sambandi við brot á ásetingar í lógini ella á ásetingar, settar við heimild í lógini, kann landsstýrismaðurin geva álegging um tiltøk til tess at rætta óløgliga viðurskiftini. Tað kann ásetast freist at fremja tílík tiltøk.

Dagbøtur

§ 22. Til tess at tryggja, at ásetingar í lógini ella ásetingar, settar við heimild í lógini, verða framdar, kann landsstýrismaðurin taka avgerð um dagbøtur móttvegis tí, sum ábyrgdina hefur. Tað kann eisini takast avgerð um dagbøtur, sum fella til gjaldingar fyri hvørt brot. Avgerð um dagbøtur kann ásetast, samstundis sum álegging verður givin eftir § 21 ella seinni.

Stk. 2. Dagbøturnar byrja at renna, um so er, at tann, sum ábyrgdina hefur, ikki heldur freistina at rætta viðurskiftini, sum landsstýrismaðurin hefur ásett, og tær renna so leingi óløgliga viðurskiftini standa við. Dagbøturnar renna tó ikki, um so er, at rætting av viðurskiftunum ikki er møgulig, orsakað av umstøðum, sum ikki kunnu tilroknast ábyrgdarhavandi.

Stk. 3. Har fleiri ábyrgdast eftir avgerðini um dagbøtur, hefta tey ábyrgdarhavandi samhaldsfast fyri, at dagbøturnar verða rindaðar. Dagbøtur eru tvangsgrundarlag fyri útleggi. Landsstýrismaðurin kann fráfalla dagbøtur.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta nærri reglur um dagbøtur, herundir stødd á dagbótum, hvussu leingi tær kunnu renna, áseting av dagbótum og fráfall av tilkomnum dagbótum.

Tiltøk fyri rokning ábyrgdarhavarans

§ 23. Um so er, at ásetta freistin at útinna áleggingina eftir § 21 ikki er hildin, kann landsstýrismaðurin seta tiltøkini í verk.

Stk. 2. Hóast tað ikki er givin álegging eftir § 21, kann landsstýrismaðurin, um tað er neyðugt at seta tiltakið í verk beinanvegin, ella um tað eru aðrar serligar grundir, seta tiltøk í verk fyri at steðga óløgligum viðurskiftum.

Stk. 3. Krevjast kann, at útreiðslurnar til tiltøk eftir stk. 1 og 2 verða rindaðar av tí, sum ábyrgdina hefur. Eru fleiri, sum hava ábyrgdina, hefta tey samhaldsfast fyri útreiðslunum. Krøv um útreiðslur til íverksetan av tiltøkum eru tvingsilsgrundarlag fyri úttøku.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann í kunngerð áseta nærri reglur um tiltøk.

Kærur

§ 24. Leggur landsstýrismaðurin heimildir sínar eftir lógini til ein myndugleika undir honum, kann hann áseta, at avgerðir, tiknar av myndugleikanum, kunnu kærast til Vinnukærunevndina.

Kapittul VIII Revsing

§ 25. Tann, sum tilætlað ella av grovum ósketni, ger brot á ásetingar, settar í ella settar við heimild í lógini, kann revsast við bót, hefti ella fongsul í upp til 1 ár, um ikki harðari revsing kann áleggjast eftir aðrari lóg.

Stk. 2. Feløg v.m. (løgfrøðiligir persónar) kunnu áleggjast revsiábyrgd eftir reglunum í kapittul 5 í revsilógini.

Kapittul IX Ígildiskoma

Ígildiskoma

§ 26. Henda løgtingslóg fær gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Stk. 2. Samstundis sum henda løgtingslóg fær gildi, fer úr gildi løgtingslóg nr. 70 frá 9. juni 1988 um aling av fiski v.m., sum seinast broytt við løgtingslóg nr. 18 frá 8. mai 2008.

Tórshavn, 25. mai 2009

Kaj Leo Johannesen (sign.)
løgmaður

Kunngerð um broyting í kunngerð um ókeypiss koppseting ímóti ávísimum smittandi sjúkum**§ 1**

Í kunngerð nr. 7 frá 6. februar 2009 um ókeypiss koppseting ímóti ávísimum smittandi sjúkum verða gjørdar hesar broytingar:

- 1) § 2, stk. 6. verður orðað soleiðis:
„Stk. 6. Gentur, sum eru føddar 1. januar 1993 ella seinni, kunnu, tá tær hava fylt 14 ár, verða koppsettar móti lívmóðurhálskrabbameini. Koppsetingarnar skulu verða framdar, innan gentan fyllir 15 ár. Hjá gentum, sum eru føddar í 1993 og 1994 kunnu koppsetingarnar tó verða framdar fram til 30. juni 2010.“

- 2) Í § 4 verður sum stk. 4 sett:
„Stk. 4. Gentur, sum eru fevndar av § 2, stk. 6, og sum sjálvar hava rindað útreiðslurnar sambært stk. 2 og 3, kunnu eftir umsókn fáa hesar útreiðslur endurgoldnar frá Heilsumálaráðnum.“

§ 2

Henda kunngerð kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Heilsumálaráðið, 6. juni 2009

Hans Pauli Strøm (sign.)
landsstýrismaður

/ Poul Geert Hansen (sign.)

